

Artikel I

De Wet inkomstenbelasting 2001 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Aan artikel 3.20a wordt een lid toegevoegd, luidende:

5. Indien de fiets niet meer dan bijkomstig bij het woon- of verblijfadres van de belastingplichtige wordt gestald, wordt de onttrekking in afwijking van het eerste lid gesteld op nihil. Van stallen wordt geacht geen sprake te zijn indien de belastingplichtige in de periode waarin de fiets zich bij het woon- of verblijfadres bevindt niet de beschikkingsmacht over de fiets heeft.

Artikel I, onderdeel A (artikel 3.20a van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Voorgesteld wordt aan artikel 3.20a Wet IB 2001 een lid toe te voegen om te bewerkstelligen dat de onttrekking van een door de belastingplichtige ondernemer ook voor privédoeleinden ter beschikking staande fiets, in afwijking van artikel 3.20a, eerste lid, Wet IB 2001, op nihil wordt gesteld indien die fiets niet meer dan bijkomstig bij het woon- of verblijfadres van de belastingplichtige ondernemer wordt gestald. Deze met betrekking tot artikel 3.20a Wet IB 2001 voorgestelde wijziging heeft hetzelfde doel en dezelfde strekking als de voorgestelde wijziging van artikel 13ter Wet LB 1964. Zie daarom voor een nadere toelichting op de eerstgenoemde wijziging de toelichting bij de voorgestelde wijziging van artikel 13ter Wet LB 1964.

B.

Artikel 3.95b wordt als volgt gewijzigd:

5.1.2b

5.1.2b	aan dat lid wordt een zin toegevoegd, luidende: De voordelen die ingevolge de eerste zin worden belast ingevolge hoofdstuk 4 worden voor de berekening van het inkomen uit aanmerkelijk belang in aanmerking genomen voor A/B gedeelte, waarbij wordt verstaan onder:
--------	---

A: het in artikel 2.13 opgenomen percentage, geldend voor het jaar waarin de voordelen zijn genoten;

B: het in de vierde kolom van de in artikel 2.12 opgenomen tabel als tweede vermelde percentage, geldend voor het jaar waarin de voordelen zijn genoten.

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

6. Indien middellijk gehouden vermogensbestanddelen die tot een werkzaamheid als bedoeld in artikel 3.92b behoren worden gehouden via vermogensbestanddelen die pas op enig moment na het verkrijgen van die werkzaamheid tot een aanmerkelijk belang als bedoeld in hoofdstuk 4 behoren, is het vijfde lid niet van toepassing op voordelen als bedoeld in dat lid, voor zover de waarde in het economische verkeer van deze vermogensbestanddelen op het moment direct voorafgaand aan het ontstaan van het aanmerkelijk belang het opgeofferde bedrag van het lucratieve belang overtreft.

Artikel I, onderdeel B (artikel 3.95b van de Wet inkomstenbelasting 2001)

In artikel 3.95b, vijfde lid, Wet IB 2001 is geregeld dat als de belastingplichtige daarvoor kiest, de in een kalenderjaar genoten voordelen met betrekking tot middellijk gehouden vermogensbestanddelen die tot een werkzaamheid als bedoeld in artikel 3.92b Wet IB 2001 behoren, niet tot het resultaat van een werkzaamheid worden gerekend, mits in dat kalenderjaar tot een bedrag van ten minste 95% van die voordelen inkomen uit aanmerkelijk belang wordt genoten dat een weerspiegeling is van die voordelen (aanmerkelijkbelangvariant). In die situatie geldt derhalve geen box 1-heffing als een box 2-heffing plaatsvindt over (ten minste 95% van) deze voordelen.

5.1.2b

5.1.2b

Introductie multiplier voor voordelen uit lucratief belang

Daarnaast wordt voorgesteld om ter uitvoering van de motie-Idsinga c.s.⁵ in artikel 3.95b, vijfde lid, Wet IB 2001 een multiplier te introduceren voor belastingplichtigen met een middellijk gehouden lucratief belang. Hiertoe wordt aan artikel 3.95b, vijfde lid, Wet IB 2001 een zin toegevoegd. Op grond van die zin geldt een multiplier bij een lucratief belang dat is ondergebracht in een kapitaalvennootschap waarin de belastingplichtige een aanmerkelijk belang houdt. Met de introductie van de multiplier vindt een grondslagverbreding plaats die in feite werkt als een beperkte verhoging van de belastingdruk voor de voordelen uit dit middellijk gehouden lucratief belang. Hiermee wordt bereikt dat voordelen uit dit middellijk gehouden lucratief belang effectief zwaarder worden belast door deze voordelen te vermenigvuldigen met A/B gedeelte. Zoals toegelicht in het algemeen deel van de memorie staat A daarbij voor het in artikel 2.13 Wet IB 2001 opgenomen percentage (box 3-tarief) en B voor het in de vierde kolom van de in artikel 2.12 Wet IB 2001 opgenomen tabel als tweede vermelde percentage (hoogste box 2-tarief), beide geldend voor het jaar waarin de voordelen zijn genoten en. Voor 2026 is A vastgesteld op 36% en is B vastgesteld op 31%. De regeling komt dan in feite neer op een verhoging van de effectieve belastingdruk van 24,5% naar 28,45%⁶ voor voordelen uit lucratief belang voor zover deze belast zijn in de eerste tariefschijf van artikel 2.12 Wet IB 2001 voor box 2 en op een verhoging van de effectieve belastingdruk van 31% naar 36%⁷ voor voordelen uit lucratief belang voor zover deze belast zijn in de tweede tariefschijf van artikel 2.12 Wet IB 2001 voor box 2.

5.1.2b

⁵ Kamerstukken II 2023/24, 25087, nr. 335.

⁶ Het inkomen uit aanmerkelijk belang in de eerste tariefschijf van box 2 is belast met 24,5% inkomstenbelasting. Als gevolg van de multiplier wordt de belastingdruk in deze eerste tariefschijf verhoogd tot 28,45% ($24,5\% \times 36\%/31\%$).

⁷ Het inkomen uit aanmerkelijk belang in de tweede tariefschijf van box 2 is belast met 31% inkomstenbelasting in 2026. Als gevolg van de multiplier wordt de belastingdruk in deze tweede tariefschijf verhoogd tot 36% ($31\% \times 36\%/31\%$).

Tegengaan structuur lucratiefbelangregeling

Als een belastingplichtige een lucratief belang middellijk houdt via een vennootschap waarin hij geen aanmerkelijk belang heeft, kan de doorstootregeling van genoemd vijfde lid niet worden toegepast. In deze situatie behoort het belang in de vennootschap door middel waarvan het lucratieve belang wordt gehouden tot de rendementsgrondslag in box 3. Zodra echter een aanmerkelijk belang ontstaat, kan de doorstootregeling in de huidige regeling direct worden toegepast op alle inkomsten uit het lucratieve belang, mits ten minste 95% daarvan als inkomen uit aanmerkelijk belang wordt genoten. Bij de sfeerovergang naar box 2 wordt de verkrijgingsprijs van het aanmerkelijke belang gesteld op de waarde in het economische verkeer. De verkrijgingsprijs omvat ook het verschil tussen de waarde in het economische verkeer van het lucratieve belang en het opgeofferde bedrag van het lucratieve belang. De waardeaan groei tussen de waarde in het economische verkeer van het lucratieve belang en het oorspronkelijk opgeofferde bedrag blijft volgens een beperkte aantal belastingplichtigen hierdoor effectief buiten de belastingheffing in box 2. Om zeker te stellen dat dit onbedoelde effect is gerepareerd, wordt voorgesteld aan artikel 3.95b Wet IB 2001 een nieuw lid (een zesde lid) toe te voegen. Dat lid zorgt ervoor dat het voordeel dat ontstaat bij de sfeerovergang van box 3 naar box 2 alsnog wordt belast in box 1 als inkomen uit lucratief belang waarop de dooruitdelingsverplichting niet van toepassing is. Het effect is vergelijkbaar met het effect van de regeling in artikel 3.95b, derde lid, Wet IB 2001 bij de overgang van een onmiddellijk gehouden lucratief belang naar een middellijk gehouden lucratief belang. Daarbij wordt aangetekend dat bij genoemd derde lid meteen sprake is van heffing, terwijl het voorgestelde zesde lid aansluit bij het moment van realisatie van de voordelen uit lucratief belang.

C.

In artikel 5.5 wordt "€ 57.684" vervangen door "€ 51.396".

Artikel I, onderdeel C, en artikel XXVI (artikel 5.5 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Met de voorgestelde wijziging van artikel 5.5 Wet IB 2001 wordt met ingang van 1 januari 2026 het heffingvrije vermogen in box 3 verlaagd van het in 2025 geldende bedrag van € 57.684 naar € 51.396. Dit bedrag wordt in beginsel jaarlijks geïndexeerd aan de hand van de tabelcorrectiefactor, bedoeld in artikel 10.1 Wet IB 2001. Door in artikel XXVI van dit wetsvoorstel te regelen dat artikel 10.1 Wet IB 2001 bij het begin van het kalenderjaar 2026 niet wordt toegepast wordt bewerkstelligd dat de indexatie van het voorgestelde bedrag van € 51.396 voor het eerst per 1 januari 2027 plaatsvindt. De indexatie per 1 januari 2026 is namelijk al verwerkt in laatstgenoemd bedrag. De achtergrond van deze verlaging van het heffingvrije vermogen wordt toegelicht in paragraaf **PM** van het algemeen deel van deze memorie.

D.

Artikel 5.20 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het derde lid, tweede zin, vervalt.
2. Onder vernummering van het vierde tot vijfde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:
4. Het derde lid is niet van toepassing indien sprake is van:

- a. een voor bepaalde tijd aangegane huurovereenkomst als bedoeld in artikel 271 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek; of
- b. gelieerde partijen die een zodanige huurprijs of pachtprijs zijn overeengekomen dat deze tussen willekeurige derden niet zou zijn overeengekomen.

Artikel I, onderdeel D, artikel VIII, onderdeel H (artikel 5.20 van de Wet inkomstenbelasting 2001 en artikel 21 van de Successiewet 1956)

Artikel 5.20, derde lid, eerste zin, Wet IB 2001 regelt voor de box 3-heffing dat de waarde van een geheel of gedeeltelijk verhuurde of verpachte woning wordt vastgesteld met inachtneming van het bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde percentage (leegwaarderatio) van de volgens hoofdstuk IV Wet WOZ voor die woning vastgestelde WOZ-waarde. Voor de verhuurde woning is vereist dat op deze verhuur afdeling 5 van titel 4 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek (BW)⁸ van toepassing is. Voor de verpachte woning is vereist dat de pachtovereenkomst is aangegaan voor twaalf jaar en op deze verpachting titel 5 van Boek 7 BW⁹ van toepassing is. Ingevolge artikel 5.20, derde lid, tweede zin, Wet IB 2001 geldt deze regeling niet indien sprake is van een voor bepaalde tijd aangegane huurovereenkomst als bedoeld in artikel 271 van Boek 7 BW.¹⁰ Het bovenstaande is voor de schenk- en erfbelasting overeenkomstig geregeld in artikel 21, achtste lid, SW 1956. Voorgesteld wordt – in samenhang met de hierna toegelichte uitbreiding – om het hiervoor genoemde artikel 5.20, derde lid, tweede zin, Wet IB 2001 te verplaatsen naar de aanhef en onderdeel a van een hiertoe toe te voegen vijfde lid. Daarnaast wordt voorgesteld om in de aanhef en onderdeel b van datzelfde vijfde lid de toepassing van de leegwaarderatio eveneens uit te sluiten voor situaties waarbij sprake is van gelieerde partijen die een zodanige huurprijs of pachtprijs zijn overeengekomen dat deze tussen willekeurige derden niet zou zijn overeengekomen. In dat kader komt artikel 17a, derde lid, tweede zin, UBIB 2001 te vervallen. Hetzelfde wordt voor de erf- en schenkbelasting overeenkomstig voorgesteld met een aan artikel 21 SW 1956 toe te voegen zestiende lid en komt artikel 10a, derde lid, tweede zin, UBSW 1956 te vervallen.

E.

Aan de in artikel 10.6ter, vijfde lid, opgenomen formule wordt toegevoegd "+ 3,35%".

Artikel I, onderdeel E, en artikel II (artikel 10.6ter van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Met de voorgestelde wijziging van artikel 10.6ter Wet IB 2001 wordt de berekeningsmethode van het forfait voor overige bezittingen in box 3 aangepast, zoals toegelicht in paragraaf **PM** van het algemeen deel van deze memorie. Het forfait voor overige bezittingen wordt op grond van artikel 10.6ter, derde lid, Wet IB 2001 jaarlijks vastgesteld. Het percentage wordt berekend op basis van het langetermijnrendement op onroerende zaken, aandelen en obligaties. Het langetermijnrendement op onroerende zaken wordt gesteld op het percentage dat volgt uit de formule die is opgenomen in artikel 10.6ter, vijfde lid, Wet IB 2001. Deze formule wordt met de in

⁸ Het betreft hier regels in het BW voor de verhuur van woonruimte waarbij de huurder recht heeft op huurbescherming.

⁹ Het betreft hier regels in het BW voor pacht, de overeenkomst waarbij de ene partij, de verpachter, zich verbindt aan de andere partij, de pachter, een onroerende zaak of een gedeelte daarvan in gebruik te verstrekken ter uitoefening van de landbouw en de pachter zich verbindt tot een tegenprestatie.

¹⁰ Het betreft hier regels in het BW voor het beëindigen van de huur van woonruimte die voor bepaalde tijd is aangegaan. Op deze situaties is de leegwaarderatio niet van toepassing.

artikel I, onderdeel B, voorgestelde wijziging van artikel 10.6ter, vijfde lid, Wet IB 2001 gewijzigd zodat daarin met ingang van 1 januari 2026 een component voor de brutohuurwaarde wordt opgenomen. Deze component wordt zoals toegelicht in paragraaf PM van het algemeen deel van deze memorie gesteld op 3,35%. Dit vaste percentage wordt aan het einde van de formule opgeteld bij het percentage dat op basis van artikel 10.6ter, vijfde lid, Wet IB 2001 wordt berekend. Met het voorgestelde artikel II wordt artikel 10.6ter Wet IB 2001 op overeenkomstige wijze gewijzigd met ingang van 1 januari 2027.

Artikel II

In de Wet inkomstenbelasting 2001 wordt met ingang van 1 januari 2027 de in artikel 10.6ter, vijfde lid, opgenomen formule " $rloz_{t-1}$ " vervangen door $rloz_{t-1} - 3,35$.

Artikel III

De Wet op de loonbelasting 1964 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Aan artikel 13ter wordt een lid toegevoegd, luidende:

5. Indien de fiets niet meer dan bijkomstig bij het woon- of verblijfadres van de werknemer wordt gestald, wordt het voordeel in afwijking van het eerste lid gesteld op nihil. Van stallen wordt geacht geen sprake te zijn indien de werknemer in de betreffende periode niet de beschikkingsmacht over de fiets heeft.

Artikel III, onderdeel A (artikel 13ter Wet op de loonbelasting 1964)

Voorgesteld wordt aan artikel 13ter Wet LB 1964 een lid toe te voegen om te bewerkstelligen dat het voordeel van een door de werkgever ook voor privédoeleinden aan een werknemer ter beschikking gestelde fiets, in afwijking van artikel 13ter, eerste lid, Wet LB 1964, op nihil wordt gesteld indien die fiets niet meer dan bijkomstig bij het woon- of verblijfadres van de werknemer wordt gestald. In dergelijke situaties wordt toepassing van het in artikel 13ter, eerste lid, eerste zin, Wet LB 1964 opgenomen forfait namelijk als onredelijk beschouwd. Dat forfait geldt op grond van artikel 13ter, eerste lid, tweede zin, Wet LB 1964 in ieder geval indien de fiets ook voor woon-werkverkeer ter beschikking is gesteld, wat in veel gevallen aan de orde is bij een ook voor privédoeleinden aan de werknemer ter beschikking gestelde fiets. Soms kan dit leiden tot ongewenste uitkomsten. Dat is bijvoorbeeld het geval als de werknemer de fiets uitsluitend voor het laatste deel van het woon-werkverkeer naar en van het werk gebruikt, bijvoorbeeld met een ov-fiets. Met het voorgestelde artikel 13ter, vijfde lid, Wet LB 1964 wordt bewerkstelligd dat het voordeel in dergelijke situaties wordt gesteld op nihil. Die bepaling leidt er feitelijk toe dat over het gebruik van een door de werkgever ook voor privédoeleinden aan de werknemer ter beschikking gestelde fiets geen belasting is verschuldigd, tenzij de fiets meer dan bijkomstig bij het woon- of verblijfadres van de werknemer wordt gestald. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat op grond van artikel 13ter, eerste lid, Wet LB 1964 eveneens geen bijtelling geldt indien de fiets uitsluitend voor zakelijke doeleinden, exclusief woon-werkverkeer, ter beschikking is gesteld.

Op grond van het voorgestelde artikel 13ter, vijfde lid, tweede zin, Wet LB 1964 wordt geacht geen sprake te zijn van stallen in de zin van het voorgestelde artikel 13ter, vijfde lid, eerste zin, Wet LB 1964 indien de werknemer niet de feitelijke beschikkingsmacht over de fiets heeft wanneer de fiets zich bij het woon- of verblijfadres bevindt. Dat betekent dat van stallen bij het woon- of verblijfadres van de werknemer alleen sprake is als de werknemer in de betreffende periode of in een deel van die periode de beschikkingsmacht over de fiets heeft. Een werknemer heeft deze beschikkingsmacht als deze fiets voor de werknemer voor privégebruik beschikbaar is. Dat is het geval als hij de sleutel van de fiets exclusief tot zijn beschikking heeft. Als een derde de fiets in gebruik kan nemen via bijvoorbeeld een deelfietsapp, dan is geen sprake van het hebben van de beschikkingsmacht over de fiets.

Voorgesteld wordt de in artikel I, onderdeel A, en artikel III, onderdeel A, opgenomen bepalingen inzake de bijtelling van nihil voor de ter beschikking staande of ter beschikking gestelde fiets met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2020 in werking te laten treden, de datum waarop artikel 3.20a Wet IB 2001 en artikel 13ter Wet LB 1964 in werking zijn getreden. Voor de ter beschikking staande, onderscheidenlijk ter beschikking gestelde fiets, die niet meer dan bijkomstig bij het woon- of verblijfadres van de werknemer, onderscheidenlijk belastingplichtige ondernemer, wordt gesteld geldt dan met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2020 een bijtelling van nihil. Dat betekent voor aanslagen inkomstenbelasting over de kalenderjaren 2020 tot en met 2025 dat een belastingplichtige een verzoek om ambtshalve vermindering kan indienen als er inkomstenbelasting is afgedragen over de ter beschikking gestelde of staande fiets waarvoor een bijtelling van nihil wordt voorgesteld.

B.

Artikel 32ba wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "52%" vervangen door "57,7%".

2. In het achtste lid, tweede zin, wordt na "op" ingevoegd "de som van" en aan die zin wordt toegevoegd "en € 300." Voorts wordt een zin toegevoegd, luidende: Indien de vervanging tot een ander bedrag leidt, geldt dat bedrag bij toepassing van het zevende lid niet met betrekking tot maanden uit op dat moment reeds verstreken kalenderjaren.

4. Onder vernummering van het negende en tiende lid tot tiende en elfde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

9. Bij het begin van het kalenderjaar wordt het in het achtste lid, tweede zin, laatstgenoemde bedrag bij ministeriële regeling vervangen door een ander bedrag. Dit bedrag wordt berekend door het te vervangen bedrag te vermenigvuldigen met de contractloonontwikkelingsfactor, bedoeld in artikel 10.2b, tweede lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001, en vervolgens de nodig geachte afronding aan te brengen. Indien in het voorafgaande jaar een dergelijke afronding is toegepast, kan bij vervanging worden uitgegaan van het niet-aferonde bedrag.

Artikel III, onderdeel B, artikel IV, onderdeel A, artikel V, onderdeel A, en artikelen VI, artikel VII en artikel XXIX (artikel 32ba van de Wet op de loonbelasting 1964, artikel V, onderdelen E en G, van de Wet bedrag ineens, RVU en verlofsparen)

Naar aanleiding van het in oktober 2024 gesloten akkoord 'Gezond naar het pensioen' wordt voorgesteld de einddatum van de tijdelijke RVU-drempelvrijstelling (zie hierna) van artikel 32ba, zevende lid, **Wet LB 1964** te laten vervallen en het bedrag van de RVU-drempelvrijstelling optioneel te verhogen.¹¹ Daarnaast wordt voorgesteld het tarief van de voor RVU's geldende pseudo-eindheffing stapsgewijs te verhogen. Deze maatregelen worden in samenhang met elkaar voorgesteld. Ook wordt voorgesteld de berekeningswijze van de RVU-drempelvrijstelling aan te passen. Hierna worden deze maatregelen afzonderlijk toegelicht.

Verhogen tarief pseudo-eindheffing

Op grond van artikel 32ba, eerste lid, Wet LB 1964 wordt – kort gezegd – een uitkering die is gedaan door een werkgever aan een werknemer ingevolge een RVU in beginsel aangemerkt als loon dat met een pseudo-eindheffing bij de werkgever wordt belast. Naast de op het loon van de werknemer in te houden loonbelasting is de werkgever 52% pseudo-eindheffing verschuldigd over – kort gezegd – de RVU-uitkeringen. Met deze pseudo-eindheffing wordt het aanbieden van een RVU ontmoedigd en wordt doorwerken tot de AOW-gerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene ouderdomswet, bevorderd. Voorgesteld wordt het tarief van deze pseudo-eindheffing stapsgewijs te verhogen. Het verhogen van het tarief van de pseudo-eindheffing leidt tot een extra prikkel om RVU-uitkeringen die uitkomen boven de RVU-drempelvrijstelling te ontmoedigen. Zoals in het algemeen deel van deze memorie wordt toegelicht, wordt voorgesteld om het tarief per 1 januari 2026 te verhogen naar 57,7%, per 1 januari 2027 naar 64% en per 1 januari 2028 naar 65%.

Vervallen einddatum tijdelijke RVU-drempelvrijstelling, evaluatie op basis van monitoring en ijking

Met de Wet bedrag ineens, RVU en verlofsparen is een tijdelijke RVU-drempelvrijstelling geïntroduceerd in artikel 32ba, zevende lid, Wet LB 1964. Deze drempelvrijstelling bewerkstelligt dat een regeling niet als een onder de pseudo-eindheffing vallende RVU wordt aangemerkt indien de uitkeringen ingevolge die regeling onder een bepaalde hoogte blijven en binnen een maximale looptijd blijven. Op grond van artikel V, onderdeel E, van de Wet bedrag ineens, RVU en verlofsparen vervalt de RVU-drempelvrijstelling met ingang van 1 januari 2026 en op grond van onderdeel G van dat artikel geldt er overgangsrecht tot en met 31 december 2027.

Voorgesteld wordt artikel V, onderdelen E en G, van de Wet bedrag ineens, RVU en verlofsparen te laten vervallen. De RVU-drempelvrijstelling krijgt daarmee een structureel karakter. Het gebruik van de RVU-drempelvrijstelling zal wel worden gemonitord. Hiertoe wordt een evaluatiebepaling voorgesteld in artikel VII van onderhavig wetsvoorstel zoals deze in het algemeen deel van deze memorie is toegelicht. In artikel VII, vierde en vijfde lid, van onderhavig wetsvoorstel wordt voorgesteld om de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid de bevoegdheid te geven bij of krachtens algemene maatregel van bestuur maatregelen te nemen om de RVU-drempelvrijstelling gericht te maken dan wel deze af te bouwen of te beëindigen waarbij een ontwerp voor een dergelijke algemene maatregel van bestuur zal worden voorgelegd aan de beide Kamers der Staten-Generaal (voorhang). Er is gekozen voor het instrument van gecontroleerde delegatie (algemene maatregel van bestuur met voorhang, waarbij de voordracht voor een vast te stellen algemene maatregel van bestuur niet eerder mag worden gedaan dan vier

¹¹ Kamerstukken II 2023/24, 32043, nr. 663.

weken nadat het ontwerp aan beide Kamers der Staten-Generaal is overgelegd) zodat parlementaire betrokkenheid geborgd blijft en wel sneller dan via reguliere wetgeving wijzigingen doorgevoerd kunnen worden indien dat nodig mocht blijken vanuit de monitoring en ijking. Met het oog op het belang van een zo breed mogelijke inzet van de beroepsbevolking acht het kabinet het onwenselijk als de RVU-drempelvrijstelling te algemeen wordt ingezet en daarmee door een te grote groep werknemers wordt gebruikt.

Verhoging bedrag RVU-drempelvrijstelling

In het voorgestelde artikel 32ba, achtste lid, Wet LB 1964 wordt een generieke verhoging van het in artikel 32ba, zevende lid, Wet LB 1964 genoemde bedrag voorgesteld. Deze verhoging van € 300 (bedrag 2026) is bedoeld om RVU's toegankelijker te maken voor werknemers met een laag inkomen of weinig aanvullend pensioen zoals toegelicht in het algemeen deel van deze memorie. In het voorgestelde artikel 32ba, negende lid, Wet LB 1964 wordt een indexatiebepaling voor het hiervoor genoemde bedrag (zijnde het in het voorgestelde artikel 32ba, achtste lid, tweede zin, Wet LB 1964 laatstgenoemde bedrag) voorgesteld. Dat bedrag wordt op grond van het voorgestelde artikel 32ba, negende lid (nieuw), Wet LB 1964 jaarlijks verhoogd op basis van de contractloontontwikkelingsfactor, bedoeld in artikel 10.2b, tweede lid, Wet IB 2001. Er is gekozen voor indexatie op basis van de contractloontontwikkelingsfactor aangezien de contractloontontwikkelingsfactor is gekoppeld aan het minimumloon. Deze indexatie sluit het beste aan bij de bestaande indexatie van het bedrag van de RVU-drempelvrijstelling zoals deze volgt uit artikel 32ba, achtste lid, Wet LB 1964 en die ook is gebaseerd op de ontwikkeling van het minimumloon zoals ook toegelicht in het algemeen deel van deze memorie.

Aanpassen berekening hoogte RVU-drempelvrijstelling

In artikel 32ba, zevende lid, Wet LB 1964 is zoals gezegd de RVU-drempelvrijstelling opgenomen. De totale hoogte van de RVU-drempelvrijstelling (over de hele looptijd) wordt berekend door het bedrag, genoemd in artikel 32ba, zevende lid, Wet LB 1964, te vermenigvuldigen met het op hele maanden naar boven afgeronde aantal maanden tussen de eerste uitkering en de AOW-gerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet. Dit leidt ertoe dat een aanpassing van de RVU-drempelvrijstelling ook doorwerkt naar reeds verstreken maanden waarin een RVU-uitkering is ontvangen in kalenderjaren waarin de RVU-drempelvrijstelling lager was. Dat is een onbedoeld effect waarvan wordt voorgesteld dit te repareren. Het is de bedoeling dat een aanpassing van het bedrag van de RVU-drempelvrijstelling alleen naar de toekomst toe werkt en geen materieel terugwerkende kracht kent. Voorgesteld wordt daarom om aan artikel 32ba, achtste lid, Wet LB 1964 een zin toe te voegen die regelt dat een wijziging van de RVU-drempelvrijstelling niet doorwerkt naar maanden uit op dat moment reeds verstreken kalenderjaren waarin een RVU-uitkering is genoten. Dit betekent dat, indien aanpassing van het bedrag, genoemd in artikel 32ba, zevende lid, Wet LB 1964, plaatsvindt, dit aangepaste bedrag alleen kan worden toegepast voor de berekening van de hoogte van de RVU-drempelvrijstelling over de maanden van op dat moment nog niet verstreken kalenderjaren. Ter illustratie wordt een voorbeeld gegeven van de werking van de RVU-drempelvrijstelling na deze voorgestelde aanpassing.

Voorbeeld PM

Voor dit voorbeeld gaan we uit van de volgende (fictieve) bedragen voor de RVU-drempelvrijstelling per maand: 2026: € 2.273, 2027: € 2.330, 2028: € 2.380 en 2029: € 2.430. Daarnaast gaan we voor dit voorbeeld uit van de volgende optionele verhoging van het bedrag van de RVU-drempelvrijstelling: 2026 € 300, 2027: € 310, 2028: € 320 en 2029: € 330.

Een werknemer bereikt op 16 maart 2029 de AOW-leeftijd. De werknemer ontvangt vanaf 1 november 2026 een maandelijkse RVU-uitkering, de werkgever en de werknemer opteren samen voor een uitkering van € 2.900 per maand, waarbij de laatste uitkering plaatsvindt op 1 maart 2029. De periode tussen het ontvangen van de eerste RVU-uitkering en het bereiken van de AOW-leeftijd bedraagt 28 maanden en 15 dagen. Deze periode wordt op grond van artikel 32ba, zevende lid, eerste zin, Wet LB 1964 op hele maanden naar boven afgerond, zodat 29 maanden in aanmerking worden genomen voor de RVU-drempelvrijstelling.

Voor de uitkeringen in het jaar 2026 bedraagt de RVU-drempelvrijstelling maximaal € 74.617 (29 maanden maal € 2.573 (€ 2.273 + € 300) per maand). In dat jaar worden twee maandelijkse uitkeringen van € 2.900 gedaan. Bij iedere betaling van de RVU-uitkering wordt (cumulatief over het verstreken deel van de 36 maanden periode) getoetst of de RVU-drempelvrijstelling wordt overschreden. In het jaar 2026 bedragen de uitkeringen in totaal € 5.800. In het jaar 2026 is de RVU-drempelvrijstelling dus niet overschreden.

Voor de uitkeringen in het jaar 2027 wordt de RVU-drempelvrijstelling als volgt berekend: het resterende aantal maanden, in dit geval (29 maanden -/- 2 maanden =) 27 maanden maal € 2.640 (€ 2.330 + € 310) per maand (€ 71.280) plus 2 maanden maal € 2.573 (€ 2.273 + € 300) per maand (€ 5.146). De RVU-drempelvrijstelling bedraagt in het jaar 2027 dus € 76.426 (€ 71.280 + € 5.146). De uitkeringen van 2026 en 2027 bedragen in totaal € 40.600 (14 maanden € 2.900). De RVU-drempelvrijstelling wordt in 2027 dus niet overschreden.

Voor de uitkeringen in het jaar 2028 bedraagt de RVU-drempelvrijstelling € 77.326 (2 maanden maal € 2.573 + 12 maanden maal € 2.640 + 15 maanden maal € 2.700). De uitkeringen van 2026, 2027 en 2028 bedragen in totaal € 75.400 (26 maanden € 2.900). De RVU-drempelvrijstelling wordt in 2028 dus niet overschreden.

Voor de uitkeringen in het jaar 2029 bedraagt de RVU-drempelvrijstelling € 77.506 (2 maanden maal € 2.573 + 12 maanden maal € 2.640 + 12 maanden maal € 2.700 + 3 maanden maal € 2.760). De uitkeringen van 2026, 2027, 2028 en 2029 bedragen in totaal € 84.100 (29 maanden € 2.900). Bij de uitkering van 1 januari 2029 wordt het bedrag van de RVU-drempelvrijstelling direct overschreden met € 794 (27 maanden maal € 2.900 -/- € 77.506). De werkgever is over het bedrag van € 794 in januari pseudo-eindheffing verschuldigd. Over de RVU-uitkeringen van februari en maart 2029 is de werkgever over het volledige bedrag van de uitkering pseudo-eindheffing verschuldigd, omdat het bedrag van de RVU-drempelvrijstelling al in januari 2029 werd bereikt.

Artikel IV

De Wet op de loonbelasting 1964 wordt met ingang van 1 januari 2027 als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 32ba, eerste lid, wordt "57,7%" vervangen door "64%".

Artikel V

De Wet op de loonbelasting 1964 wordt met ingang van 1 januari 2028 als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 32ba, eerste lid, wordt "64%" vervangen door "65%".

Artikel VI

In de Wet bedrag ineens, RVU en verlofsparen vervalt artikel V, onderdelen E en G.

Artikel VII

1. Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid monitort het gebruik van regelingen voor vervroegde uittreding als bedoeld in artikel 32ba van de Wet op de loonbelasting 1964 en zendt aan de Staten-Generaal hiervan jaarlijks een verslag dat in ieder geval de volgende elementen omvat:

a. de gerichtheid van de regelingen voor vervroegde uittreding, waarbij aandacht wordt geschonken aan:

1°. de hoogte van gehanteerde inkomensgrenzen;

2°. de afbakening van de doelgroep en eventuele herijking hiervan;

3°. het gebruik en de onderbouwing van de extra ruimte in de drempelvrijstelling;

b. het profiel van deelnemers aan regelingen voor vervroegde uittreding;

c. het totale gebruik van de drempelvrijstelling voor regelingen voor vervroegde uittreding;

d. de voortgang op duurzame inzetbaarheid gekoppeld aan collectieve regelingen voor vervroegde uittreding.

2. Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid rapporteert jaarlijks over het gebruik van de drempelvrijstelling voor regelingen voor vervroegde uittreding. Bij overschrijding van een signaalwaarde van 15.000 nieuwe deelnemers op jaarbasis aan een regeling voor vervroegde uittreding treedt het kabinet in overleg met sociale partners over de oorzaken hiervan, de gerichtheid van regelingen voor vervroegde uittreding en het bijsturen hierop.

3. Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid draagt zorg voor een driejaarlijks ijkmoment, te beginnen in 2028, waarbij aan de hand van de rapportages, bedoeld in het eerste lid, in overeenstemming met Onze Minister van Financiën wordt beoordeeld of de drempelvrijstelling in dezelfde vorm kan blijven bestaan of dat er bijsturing, afbouw of beëindiging moet plaatsvinden.

4. Voor de in het tweede en derde lid bedoelde bijsturing, afbouw of beëindiging kan bij of krachtens algemene maatregel van bestuur een regeling worden getroffen.

5. De voordracht voor een krachtens het vierde lid vast te stellen algemene maatregel van bestuur wordt niet eerder gedaan dan vier weken nadat het ontwerp aan beide Kamers der Staten-Generaal is overgelegd.

Artikel VIII

De Successiewet 1956 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 11 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het vierde lid komt te luiden:

4. Hetgeen aan een echtgenoot bij ontbinding van een huwelijksgoederengemeenschap, meer toekomt dan de helft van die gemeenschap of, in geval van een verrekenbeding, hetgeen aan een echtgenoot meer toekomt dan de helft van de te verrekenen som, wordt voor de toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen:

a. in geval van ontbinding of verrekening bij overlijden: geacht van de andere echtgenoot te zijn verkregen krachtens erfrecht door diens overlijden;

b. in geval van ontbinding of verrekening tijdens leven: geacht van de andere echtgenoot te zijn verkregen krachtens schenking.

2. Onder vernummering van het vijfde lid tot zesde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

5. Het vierde lid is van overeenkomstige toepassing bij verrekening op grond van een beding dat is overeengekomen door personen die op het moment van verrekening partners zijn als bedoeld in artikel 1a zijn of zijn geweest.

Artikel VIII, onderdeel A (artikel 11 van de Successiewet 1956)

Zoals in het algemeen deel van deze memorie is toegelicht, wordt voorgesteld om het ontgaan van belasting door gebruikmaking van een huwelijksgoederengemeenschap met ongelijke breukdelen door middel van wetswijziging te bestrijden. Met ongelijke breukdelen wordt in dit verband bedoeld een ander breukdeel dan beiden de helft (1/2). In het voorgestelde artikel 11, vierde lid, SW 1956 wordt in dit kader geregeld dat in geval van een huwelijksgoederengemeenschap met ongelijke breukdelen, bij ontbinding van die gemeenschap erf- of schenkbelasting is verschuldigd. Het voorgaande geldt zowel voor een gemeenschap van goederen tussen echtgenoten als op grond van artikel 2, zesde lid, AWR – overeenkomstig - voor een gemeenschap van goederen tussen geregistreerde partners. Voor een rekenvoorbeeld wordt verwezen naar het algemeen deel van deze memorie.

De voorgestelde maatregel is van toepassing als een huwelijksgoederengemeenschap wordt ontbonden. Een huwelijksgoederengemeenschap wordt op grond van artikel 1:99 BW onder andere ontbonden door het overlijden van een van de partners of door echtscheiding, maar ook door opheffing bij latere huwelijkse voorwaarden.

Hetgeen een belastingplichtige in geval van ontbinding van de huwelijksgoederengemeenschap door het overlijden van diens echtgenoot meer toekomt dan de helft van de huwelijksgoederengemeenschap, wordt op grond van het voorgestelde artikel 11, vierde lid, aanhef en onderdeel a, SW 1956 aangemerkt als een verkrijging krachtens erfrecht. Voor een voorbeeld wordt verwezen naar het algemeen deel van deze memorie.

In het voorgestelde artikel 11, vierde lid, aanhef en onderdeel a, SW 1956 wordt tevens geregeld dat erfbelasting is verschuldigd over hetgeen bij het overlijden van diens echtgenoot aan een belastingplichtige meer toekomt dan de helft van de te verrekenen som bij een verrekenbeding. Het gaat hierbij om verrekenbedingen als bedoeld in titel 8, afdeling 2, van Boek 1 BW. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat een verrekenbeding als bedoeld in deze afdeling is opgenomen in huwelijkse voorwaarden. Voor een voorbeeld wordt verwezen naar het algemeen deel van deze memorie.

Bij ontbinding van de huwelijksgoederengemeenschap bij leven of het bij leven verrekenen op grond van een verrekenbeding dat is overeengekomen tussen echtgenoten, is het bovenstaande

op grond van het voorgestelde artikel 11, vierde lid, aanhef en onderdeel b, SW 1956 van overeenkomstige toepassing met betrekking tot de schenkbelasting.

In het voorgestelde artikel 11, vijfde lid, SW 1956 wordt geregeld dat het voorgestelde artikel 11, vierde lid, SW 1956 van overeenkomstige toepassing is bij verrekening op grond van een verrekenbeding dat is overeengekomen tussen personen die op het moment van verrekening partners als bedoeld in artikel 1a SW 1956 zijn of zijn geweest. Dat zijn kort gezegd personen die niet getrouwd zijn, maar wel voldoen aan bepaalde voorwaarden. Het hebben van een notarieel samenlevingscontract met daarin een wederzijdse zorgverplichting en het ingeschreven staan op hetzelfde adres in de BRP zijn bijvoorbeeld twee voorwaarden. Voormalige partners worden ook betrokken in het voorgestelde artikel 11, vijfde lid, SW 1956 omdat het eenvoudig is om niet meer als partner aangemerkt op grond van artikel 1a SW 1956 door een van beiden op een ander adres te laten inschrijven in de BRP. Heffing op grond van artikel 11, vijfde lid, SW 1956 zou daarmee eenvoudig ontweken kunnen worden. Als bij overlijden of tijdens leven op grond van een verrekenbeding dat is overeengekomen tussen dergelijke partners een van beiden meer dan de helft van de te verrekenen som toekomt, wordt dat meerdere aangemerkt als een verkrijging krachtens erfrecht, onderscheidenlijk schenking. Voor de werking van genoemd vijfde lid is niet vereist dat dit verrekenbeding is opgenomen in een notarieel samenlevingscontract. Die voorwaarde geldt echter wel bij het voorgestelde overgangsrecht (zie artikel XXV)

B.

Artikel 12 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, eerste zin, wordt „, voor de regeling van de erfbelasting,” vervangen door „voor de toepassing van deze wet”.
2. In het derde lid wordt „eerste volzin” vervangen door „eerste zin”.

Artikel VIII, onderdeel B (artikel 12 van de Successiewet 1956)

Zoals is toegelicht in het algemeen deel van deze memorie, wordt met de 180 dagenfictie beoogd te voorkomen dat heffing van erfbelasting kan worden ontlopen of verminderd door kort voor het overlijden schenkingen te doen. Een vergelijkbare bepaling kwam sinds 1917 voor in artikel 70 van de Successiewet 1859 (SW 1859). Zoals uit de wetsgeschiedenis van de SW 1956 blijkt, is een verschil met artikel 12, eerste lid, eerste zin, SW 1956 dat op grond van het toenmalige artikel 70 SW 1859 geen schenkingsrecht was verschuldigd.¹² Omdat aan de laatstgenoemde regeling zoals hierna toegelicht praktische voordelen zijn verbonden, wordt voorgesteld om artikel 12 SW 1956 in die lijn aan te passen.

Artikel 12, eerste lid, eerste zin, SW 1956 bevat een fictiebepaling voor schenkingen die de schenker binnen 180 dagen voor diens overlijden heeft gedaan. Op grond van deze 180 dagenfictie worden schenkingen die een schenker die op het tijdstip van diens overlijden in Nederland woonde heeft gedaan binnen 180 dagen voorafgaand aan het overlijden van die schenker behandeld alsof ze van die schenker zijn verkregen als gevolg van diens overlijden. Dat betekent dat deze schenkingen naar de waarde in het economische verkeer ten tijde van het overlijden van de schenker in de erfbelasting worden betrokken. Dat laat onverlet dat voor deze schenkingen wel

¹² Zie HR 13 oktober 1993, ECLI:NL:HR:1993:ZC5479, conclusie AG onder 2.1.2, en HR 10 april 2009, ECLI:NL:PHR:2009:BF3840, conclusie AG onder 4.3.

eerst aangifte schenkbelasting moet worden gedaan en in de regel ook schenkbelasting is verschuldigd. Op grond van artikel 12, eerste lid, tweede zin, SW 1956 worden schenkingen die ná het overlijden van de schenker die op het tijdstip van diens overlijden in Nederland woonde tot stand komen sinds 1 januari 2010 eveneens geacht krachtens erfrecht van die schenker door diens overlijden te zijn verkregen. Daarbij is echter geregeld dat deze schenkingen voor de toepassing van de SW 1956, dus ook voor de schenkbelasting, krachtens erfrecht door het overlijden te zijn verkregen. Voorgesteld wordt om eenzelfde formulering in artikel 12, eerste lid, eerste zin, SW 1956 te verwerken.

Daarmee wordt de 180 dagenfictie tevens in lijn gebracht met artikel 70 SW 1859 op grond waarvan in deze situatie eveneens geen schenkingsrecht was verschuldigd. Deze aanpassing heeft tevens tot gevolg dat voor die schenkingen geen aangifte schenkbelasting hoeft te worden gedaan. Een vermindering van de erfbelasting met schenkbelasting op grond van artikel 7, tweede lid, SW 1956 is dan ook niet meer aan de orde. Wel kan op grond van artikel 12, tweede lid, SW 1956 sprake zijn van een vermindering van de erfbelasting met overdrachtsbelasting op grond van artikel 7, tweede lid, SW 1956. In de huidige praktijk – dus op basis van de huidige wettekst – komt het voor dat niet alle betaalde schenkbelasting in mindering kan worden gebracht op de erfbelasting, bijvoorbeeld indien de verschuldigde erfbelasting door toepassing van de hogere kindvrijstelling bij overlijden lager is dan de verschuldigde schenkbelasting (met een lagere kindvrijstelling). Het volgende voorbeeld van een schenking aan een kind binnen 180 dagen voor overlijden van de schenker (cijfers in € 2025) kan de werking van de huidige 180 dagenfictie illustreren.

Voorbeeld PM

Schenking van ouder aan kind van	10.000
Vrijstelling	6.713
Belastbare schenking	3.287
Verschuldigde schenkbelasting (10%)	329
Erfrechtelijke verkrijging (zonder schenking)	16.000
Fictieve erfrechtelijke verkrijging artikel 12 SW 1956	10.000
Vrijstelling	25.490
Belastbare verkrijging	510 (16.000 + 10.000 – 25.490)
Berekende erfbelasting (10%)	51

Het deel van de schenkbelasting dat in mindering kan worden gebracht op de erfbelasting is het deel van de totale erfbelasting dat betrekking heeft op de fictieve erfrechtelijke verkrijging. In dit voorbeeld is dat $10.000/26.000 * 51 = 20$. De schenkbelasting kan maximaal tot dat bedrag in mindering worden gebracht.

Het eindresultaat wordt dan:

Schenkbelasting	329
Erfbelasting	31 (51 – 20)
Totaal	336

Door de schenking binnen 180 dagen voor overlijden, is er onder de huidige regeling in totaal € 329 aan schenkbelasting verschuldigd en wordt het in eerste instantie aan erfbelasting verschuldigde bedrag van €

51 verminderd met € 20 ter zake waarvan verrekening van schenkbelasting heeft plaatsgevonden, zodat in totaal € 360 aan erf- en schenkbelasting is verschuldigd. Op grond van het voorgestelde artikel 12, eerste lid, eerste zin, SW 1956 is geen schenkbelasting verschuldigd en dus alleen € 51 aan erfbelasting.

Ten slotte wordt voorgesteld om in artikel 12, derde lid, SW 1956 een redactionele verbetering aan te brengen. De voorgestelde wijzigingen van artikel 12 SW 1956 per 1 januari 2026 vinden op grond van de bij een zogenoemde materiewet geldende hoofdregel voor het eerst toepassing met betrekking tot belastingaanslagen schenkbelasting of erfbelasting ter zake van overlijdens die op of na 1 januari 2026 plaatsvinden. Daarmee is sprake van materieel terugwerkende kracht voor schenkingen die maximaal 180 dagen voor 1 januari 2026 zijn gedaan, maar dit is in het voordeel van belastingplichtigen.

C.

Artikel 19 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel e door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

f. kinderen die niet in familierechtelijke betrekking staan tot de persoon waarvan uit een genetische test blijkt dat die hun biologische ouder is, met kinderen die wel in familierechtelijke betrekking staan tot die persoon.

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de genetische test waarmee de belastingplichtige het biologische ouderschap kan doen blijken.

Artikel VIII, onderdeel C (artikel 19 van de Successiewet 1956)

Voor de hoogte van de verschuldigde schenk- en erfbelasting, geregeld in de SW 1956, is mede de verwantschap tussen de schenker of erflater en de verkrijger van belang. De voorgestelde aanpassing van artikel 19 SW 1956 komt voort uit het arrest van de HR van 6 september 2024¹³, zoals in het algemeen deel van deze memorie is toegelicht. De voorgestelde aanpassing leidt er kort gezegd toe dat een kind dat niet in familierechtelijke betrekking staat tot zijn biologische ouder gelijkgesteld wordt aan een kind dat wel in familierechtelijke betrekking staat tot zijn biologische ouder.

Het begrip 'kind' is in artikel 2, derde lid, onderdeel i, AWR gedefinieerd als eerstegraads bloedverwant en aanverwant in de neergaande lijn. Bij de uitleg van deze begrippen moet worden aangesloten bij het civiele recht. Uit de parlementaire geschiedenis van Boek 1 BW blijkt dat een kind – behalve waar uit een specifieke wettelijke bepaling anders volgt – slechts als bloedverwant van zijn biologische vader wordt aangemerkt als zij, bijvoorbeeld door erkenning, in familierechtelijke betrekking tot elkaar staan.¹⁴ Artikel 1:3, eerste lid, BW bepaalt dat de graad van bloedverwantschap wordt bepaald door het getal der geboorten, die de bloedverwantschap hebben veroorzaakt. Hierbij telt een erkenning, een gerechtelijke vaststelling van het vaderschap of een adoptie als een geboorte. Een kind dat geboren is uit een vrouw is daarmee een eerstegraads bloedverwant van die vrouw. Is het kind geboren staande huwelijk, dan is het kind

¹³ HR 6 september 2024, ECLI:NL:HR:2024:1130.

¹⁴ HR 6 september 2024, ECLI:NL:HR:2024:1130, r.o. 4.1 en 4.2.

ook een eerstegraads bloedverwant van de man die met de moeder is getrouwd.¹⁵ Ook een erkend of geadopteerd kind is door het bepaalde in artikel 1:3 BW een eerstegraads bloedverwant in de rechte lijn en daarmee een kind als bedoeld in artikel 2, derde lid, onderdeel i, AWR.

Artikel 19 SW 1956 bevat een aantal gelijkstellingen van personen die civielrechtelijk niet in de daarin genoemde relaties tot elkaar staan, maar die voor de heffing van de schenk- en erfbelasting worden behandeld alsof ze dat wel staan. Op grond van dat artikel worden bijvoorbeeld pleegkinderen en kinderen over wie het ouderlijk gezag mede door een ander dan een ouder (stiefouder) wordt uitgeoefend, gelijkgesteld aan kinderen die in familierechtelijke betrekking tot die stiefouder staan. Deze gelijkstellingen gelden zowel voor verkrijgingen die het gelijkgestelde kind verkrijgt als voor verkrijgingen die van hem als erflater of schenker afkomstig zijn. Ook de fictiebepalingen zoals artikel 10 SW 1956 kunnen op gelijkgestelde kinderen van toepassing zijn.

Voorgesteld wordt in artikel 19, eerste lid, onderdeel f, SW 1956 biologische kinderen die niet in een familierechtelijke betrekking staan tot hun biologische ouder - onder de voorwaarde dat de biologische verwantschap is gebleken - gelijk te stellen aan kinderen die wel in een familierechtelijke betrekking staan tot hun biologische ouder. Het is niet relevant of het kind een nauwe persoonlijke betrekking - family life als bedoeld in artikel 8 EVRM - met zijn biologische ouder heeft. Voldoende is dat sprake is van biologisch ouderschap. Degene die een beroep doet op de gelijkstelling heeft de bewijslast om dat laatste te doen blijken. Situaties die zich voor hebben gedaan in de periode tussen het arrest¹⁶ en de inwerkingtredingsdatum van de voorgestelde maatregel kunnen een beroep doen op de hardheidsclausule.

In het voorgestelde artikel 19, derde lid, SW 1956 is een delegatiebepaling opgenomen. Hiermee kunnen op een later moment regels in lagere regelgeving worden opgenomen over de op de belastingplichtige rustende bewijslast om het biologische ouderschap te doen blijken indien dit bijvoorbeeld nodig is voor de handhaving, zoals voorwaarden waaraan een genetische test moet voldoen om als bewijs te kunnen dienen.

D.

In artikel 35a, tweede lid, wordt "artikel 45, derde lid, tweede zin" vervangen door "artikel 45, tweede lid, tweede zin".

Artikel VIII, onderdelen D, E, F en G (artikelen 35a, 45, 53 en 66 van de Successiewet 1956)

Op grond van artikel 45 SW 1956 bedraagt de wettelijke termijn voor het indienen van een aangifte erfbelasting minimaal acht maanden na het overlijden. Zoals in het algemeen deel van deze memorie is toegelicht, is het in de praktijk niet altijd mogelijk om aangifte te doen binnen acht maanden na het overlijden. Daarom wordt voorgesteld de aangiftetermijn in artikel 45 SW 1956 te verlengen van acht maanden tot twintig maanden na het overlijden. De verlenging van de aangiftetermijn in artikel 45 SW 1956 is op grond van artikel 1, derde en vierde lid, SW 1956 ook van betekenis voor het opstellen van een renteovereenkomst of eenzijdige rentevaststelling ten aanzien van vorderingen en schulden die zijn ontstaan krachtens erfrecht. Zowel een verkrijging ten gevolge van een rentevergoeding op basis van een uiterste wilsbeschikking als een

---

¹⁵ Artikel 1:199 BW.

¹⁶ HR 6 september 2024, ECLI:NL:HR:2024:1130.

rentevergoeding op basis van artikel 4:13, vierde lid, Burgerlijk Wetboek (BW) wordt op grond van artikel 1, derde en vierde lid, SW 1956 geacht te zijn verkregen krachtens erfrecht indien de rente is bepaald binnen de termijn voor het doen van aangifte. Deze termijn verstrijkt op grond van de huidige wettekst acht maanden na het overlijden. Na de voorgestelde aanpassing van artikel 45 SW 1956 wordt dat twintig maanden na het overlijden. Met de verlenging naar twintig maanden kan artikel 45, tweede lid, SW 1956, waarin een uitzondering op de achtmaandentermijn is opgenomen voor de situatie waarin sprake is van zwangerschap, vervallen, onder vernummering van het derde lid van dat artikel tot tweede lid. Artikel 53, SW 1956 voorziet in vermindering van een aanslag of conserverende aanslag erfbelasting in situaties waarin na het opleggen van een aanslag of conserverende aanslag blijkt dat de persoon van de verkrijger of de omvang van de verkrijging anders is dan waarvan bij het opleggen van de aanslag of conserverende aanslag is uitgegaan. De vermindering wordt op grond van artikel 53, vijfde lid, SW 1956 verleend op een verzoek dat plaatsvindt door het doen van een aangifte. Artikel 53, zesde lid, SW 1956 ziet op gevallen waarin de oorzaak tot vermindering anderzijds aanleiding geeft tot heffing van erfbelasting. In die gevallen kan de aangifte worden opgenomen in de aangifte die op grond van artikel 45, tweede lid (nieuw), SW 1956 moet worden ingediend. In andere gevallen moet de aangifte worden ingediend binnen acht maanden. Deze termijn blijft gehandhaafd aangezien dit los staat van de reguliere aangiftetermijn nadat de oorzaak van de vermindering is ontstaan. In verband met het voorstel om artikel 45, derde lid, SW 1956 te laten vervallen wordt voorgesteld enkele daarmee samenhangende wijzigingen van redactionele aard aan te brengen in de artikelen 35a, tweede lid, 53, zesde lid, eerste zin, en 66, eerste lid, SW 1956.

De wijzigingen van de hiervoor genoemde artikelen van de SW 1956 per 1 januari 2026 vinden op grond van de bij een zogenoemde materiewet geldende hoofdregel voor het eerst toepassing met betrekking tot belastingaanslagen erfbelasting ter zake van overlijdens die op of na 1 januari 2026 plaatsvinden.

Voor de duidelijkheid wordt opgemerkt dat de verlenging van de aangiftetermijn in artikel 45, SW 1956 op grond van **PM** ook van betekenis is voor het opstellen van een renteovereenkomst of eenzijdige rentevaststelling ten aanzien van vorderingen en schulden die zijn ontstaan krachtens erfrecht. Zowel een verkrijging ten gevolge van een rentevergoeding op basis van een uiterste wilsbeschikking als een rentevergoeding op basis van artikel 4:13, vierde lid, Boek 4 BW wordt op grond van PM geacht te zijn verkregen krachtens erfrecht indien de rente is bepaald binnen de termijn voor het doen van aangifte. Deze termijn verstrijkt op grond van de huidige wettekst acht maanden na het overlijden. Na de voorgestelde aanpassing van artikel 45, SW 1956 wordt dat twintig maanden na het overlijden.

E.

Artikel 45 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "acht maanden" vervangen door "twintig maanden".
2. Het tweede lid vervalt, onder vernummering van het derde lid tot tweede lid.
3. In het tweede lid (nieuw) wordt "acht maanden" telkens vervangen door "twintig maanden".

F.

In artikel 53, zesde lid, wordt "artikel 45, derde lid" vervangen door "artikel 45, tweede lid".

G.

In artikel 66, eerste lid, onderdeel 1o, wordt "artikel 45, tweede en derde lid" vervangen door "artikel 45, tweede lid".

H.

Artikel 21 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het achtste lid, tweede zin, vervalt.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
  16. Het achtste lid is niet van toepassing indien sprake is van:
    - a. een voor bepaalde tijd aangegane huurovereenkomst als bedoeld in artikel 271 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek; of
    - b. gelieerde partijen die een zodanige huurprijs of pachtprijs zijn overeengekomen dat deze tussen willekeurige derden niet zou zijn overeengekomen.

Artikel IX

De Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 9, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. De eerste en tweede kolom van de tabel komen te luiden:

Bij een CO2- uitstoot vanaf	Tot
I	II
0 gram/km	PM
PM	PM
PM	PM
PM	PM
PM	-

2. In de laatste zin wordt "70 gram/km" vervangen door "PM gram/km".

Artikel IX, onderdeel A (artikel 9 van de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

Nieuwe personenauto's worden jaarlijks zuiniger als gevolg van innovatie en strengere uitstootnormen (autonome vergroening). Ten einde grondslagerosie te beperken en de prikkel om

te kiezen voor efficiënte motorrijtuigen op peil te houden is in de tariefstelling van de bpm sinds 2010 consequent rekening gehouden met autonome vergroening. In het Belastingplan 2022 is voor de laatste keer de autonome vergroening bepaald en verwerkt in de tariefstelling voor de jaren 2022 tot en met 2025. Voor de komende jaren wordt ook autonome vergroening voorzien. Reden om **PM**.

B.

Na artikel 9 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 9a

1. In afwijking van artikel 9, derde lid, onderdeel a, bedraagt de belasting tot 1 januari 2031 voor een personenauto als bedoeld in dat onderdeel met een aandrijving uitsluitend op elektriciteit of waterstof: het tarief voor een personenauto met een uitstoot van 0 gram per kilometer als bedoeld in artikel 9, eerste lid.

2. In afwijking van artikel 9, derde lid, onderdeel b, bedraagt de belasting tot 1 januari 2031 voor een motorrijwiel met een aandrijving uitsluitend op elektriciteit of waterstof: € 200.

Artikel IX, onderdeel B (artikel 9a van de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

Met ingang van 1 januari 2025 is de algemene bpm-vrijstelling voor emissievrije motorrijtuigen vervallen. Voor emissievrije bijzondere personenauto's resulteerde dit in een aanzienlijke verhoging van de bpm. Het gaat daarbij specifiek om emissievrije kampeerauto's, voor rolstoelen toegankelijke voertuigen en gepantserde voertuigen. Ambulances en lijkwagens worden ook tot de bijzondere personenauto's gerekend, maar voor deze motorrijtuigen wordt uit hoofde van artikel 15 Wet BPM 1992 voorzien in een teruggaaf. De forse stijging van de bpm voor bijzondere personenauto's is het gevolg van de gehanteerde grondslag voor de bpm voor deze motorrijtuigen. Voor bijzondere personenauto's wordt de bpm namelijk berekend op basis van de catalogusprijs. Omdat emissievrije bijzondere personenauto's veelal (aanmerkelijk) duurder zijn in aanschaf dan vergelijkbare door fossiele brandstoffen aangedreven alternatieven is de bpm ook navenant hoger. Dit is onwenselijk. Voorgesteld wordt de bpm voor bijzondere emissievrije personenauto's tot 1 januari 2031 gelijk te stellen met de vaste voet zoals die ook wordt toegepast op andere emissievrije personenauto's. Dat is op dit moment € 667,-. Voor emissievrije bijzondere personenauto's geldt daarom niet het bpm tarief op basis van de catalogusprijs. Er wordt voor het tarief voor een bijzondere personenauto bewust verwezen naar het tarief voor een personenauto met een uitstoot van 0 gram per kilometer als bedoeld in artikel 9, eerste lid, Wet BPM 1992. Met ingang van 1 januari 2027 worden als gevolg van het Belastingplan 2025 de voertuigclassificaties geharmoniseerd en zal de term bijzondere personenauto komen te vervallen. Met de gekozen formulering wordt voorkomen dat hierdoor vanaf 1 januari 2027 misverstanden kunnen ontstaan.

Ook voor emissievrije motorrijwielen heeft het vervallen van de algemene bpm-vrijstelling voor emissievrije motorrijtuigen tot onwenselijke effecten geleid. Voor motorrijwielen vormt de catalogusprijs eveneens de grondslag voor de bpm. Voorgesteld wordt de bpm voor emissievrije motorrijwielen om te zetten naar een tarief dat in verhouding staat tot het tarief dat geldt voor een emissievrije personenauto. Het wetsvoorstel voorziet hiertoe in een tarief van € 200 voor emissievrije motorrijtuigen. Dit bedrag is proportioneel ten opzichte van het vaste tarief van € 667

voor emissievrije personenauto's, gezien de doorgaans lagere waarde, gewicht en omvang van motorrijwielen.

Via goedkeurend beleid wordt voorkomen dat bij aanvaarding van het wetsvoorstel alleen in 2025 aanzienlijk meer bpm moet worden afgedragen voor emissievrije bijzondere personenauto's en emissievrije motorrijwielen.¹⁷ Niet acceptabel is dat voor emissievrije bijzondere personenauto's in 2024 een nihil tarief gold, in 2025 een tarief van tienduizenden euro's, waarna bij aanvaarding van het voorstel, gelijk aan andere emissievrije personenauto's, een tarief van € 667 zou gaan gelden. Vastgesteld is dat onverkorte wetstoepassing niet past bij een overheid die recht wil doen aan de menselijke maat en algemene rechtsbeginselen. Dat geldt evengoed voor emissievrije motorrijwielen die op dit moment nog aanmerkelijk kostbaarder zijn dan conventioneel aangedreven motorrijwielen. Voor alle emissievrije bijzondere personenauto's en emissievrije motorrijwielen zal het aangepaste tarief worden toegepast. Om dit te faciliteren is het voorstel voorzien van terugwerkende kracht. De Belastingdienst zal ambtshalve teruggaaf verlenen aan degene die voor de bewuste motorrijtuigen de bpm in 2025 heeft afgedragen. De verwachting is dat de terugwerkende kracht betrekking zal hebben op een zeer beperkt aantal motorrijtuigen. In 2024 zijn circa 40 emissievrije kampeerauto's ingeschreven, circa 100 emissievrije voor rolstoelen toegankelijke personenauto's en circa 400 emissievrije motorrijwielen.

C.

In artikel 16b, eerste lid, wordt "en artikel 9, derde lid, onderdeel c" vervangen door ", artikel 9, derde lid, onderdeel c, en artikel 9a, tweede lid".

Artikel IX, onderdeel C (artikel 16b van de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

Voorgesteld wordt om te voorzien in een specifiek tarief voor emissievrije motorrijwielen (zie hiervoor artikel IX, onderdeel B). Aanpassing van artikel 16b Wet BPM 1992 wordt voorgesteld om dit tarief, gelijk aan de overige tarieven binnen de bpm, jaarlijks te kunnen aanpassen aan de hand van de reguliere tabelcorrectiefactor.

Artikel X

De Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992 wordt met ingang van 1 januari 2027 artikel 9, eerste lid, als volgt gewijzigd:

1. De eerste en tweede kolom van de tabel komen te luiden:

Bij een CO2- uitstoot vanaf	Tot
I	II
0 gram/km	PM

¹⁷ Kamerstukken II 2024/25, 32140, nr. 251.

PM	PM
PM	PM
PM	PM
PM	-

2. In de laatste zin, wordt "PM gram/km" vervangen door "PM gram/km".

Artikelen X en XI (artikel 9 van de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

Nieuwe personenauto's worden jaarlijks zuiniger als gevolg van innovatie en strengere uitstootnormen (autonome vergroening). Ten einde grondslagerosie te beperken en de prikkel om te kiezen voor efficiënte motorrijtuigen op peil te houden is in de tariefstelling van de bpm sinds 2010 consequent rekening gehouden met autonome vergroening. In het Belastingplan 2022 is voor de laatste keer de autonome vergroening bepaald en verwerkt in de tariefstelling voor de jaren 2022 tot en met 2025. Voor de komende jaren wordt ook autonome vergroening voorzien. Reden om PM

Artikel XI

In de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992 wordt met ingang van 1 januari 2028 artikel 9, eerste lid, als volgt gewijzigd:

1. De eerste en tweede kolom van de tabel komen te luiden:

Bij een CO2- uitstoot vanaf	Tot
I	II
0 gram/km	PM
PM	PM
PM	PM
PM	PM

2. In de laatste zin wordt "PM gram/km" vervangen door "PM gram/km".

Artikel XII

De Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 23b, eerste lid, komt te luiden:

1. In afwijking van de artikelen 23 en 23a bedraagt de belasting voor een motorrijtuig dat een aandrijving heeft uitsluitend op elektriciteit of waterstof een percentage van de ingevolge die artikelen verschuldigde belasting. Dat percentage is:

- voor het jaar 2026: 70%;
- voor het jaar 2027: 70%;
- voor het jaar 2028: 70%;
- voor het jaar 2029: 75%.

Artikel XII, onderdeel A (artikel 23b van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994)

Voorgesteld wordt met ingang van 1 januari 2026 binnen de motorrijtuigenbelasting een tariefkorting toe te passen van 30% op emissievrije personenauto's en emissievrije kampeerauto's. In 2029 wordt de tariefkorting weer verlaagd naar 25% en is in dat jaar dus gelijk aan de tariefkorting die ook op basis van de huidige wetgeving is vastgelegd. Met het oog op de transparantie over hoe het tarief voor emissievrije personenauto's en emissievrije kampeerauto's de komende jaren zal gaan gelden, wordt voorgesteld de tarieven voor de verschillende jaren expliciet te benoemen in artikel 23b, eerste lid, Wet MRB 1992. Hiermee kunnen eventuele toekomstige bijstellingen ook eenvoudiger worden doorgevoerd. Met ingang van 1 januari 2030 komt de tariefkorting voor emissievrije personenauto's en emissievrije kampeerauto's te vervallen. Dit volgt reeds uit artikel XXVI van het Belastingplan 2025.

De tariefkorting geldt voor een motorrijtuig met een aandrijving uitsluitend op elektriciteit of waterstof. De tekst is ingekort ten opzichte van de oorspronkelijk bepaling waarbij de tariefkorting is voorbehouden aan motorrijtuigen waarbij de elektrische energie uitsluitend door een batterij of door een brandstofcel wordt geleverd, of door een verbrandingsmotor die kan worden gevoed met waterstof. Inhoudelijk gaat het evenwel om dezelfde groep motorrijtuigen. De nieuwe tekst dient enkel om de leesbaarheid van het artikel in de Wet MRB 1994 te vergroten.

Artikel XXVIII A van de Wet uitwerking Autobrief II voorziet met ingang van 1 januari 2026 ook in een aanpassing van artikel 23b van de Wet MRB 1992. Artikel XXVIII A van de Wet uitwerking Autobrief II treedt evenwel eerder in werking en wordt bij aanvaarding van het Belastingplan 2026 effectief overschreven door het onderhavige voorstel.

B.

Artikel 30, eerste lid, aanhef, komt te luiden:

Voor een bestelauto die:.

Artikel XII, onderdeel B (artikel 30 van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994)

Ingevolge artikel XX, onderdeel E, van het Belastingplan 2024 geldt vanaf 1 januari 2026 alleen voor motorrijtuigen gehouden door een kermis- of circusexploitant of een motorrijtuig dat is ingericht als werktuig of als werkplaats geldt voor de motorrijtuigenbelasting nog een kwarttarief. Voorgesteld wordt deze kwarttarieven gelijktijdig met de inwerkingtreding van de Wet vrachtwagenheffing te beperken tot bestelauto's. Bij inwerkingtreding van de vrachtwagenheffing zal voor vrachtauto's van meer dan 12 ton het Europese minimumtarief aan motorrijtuigenbelasting gaan gelden waardoor voor deze motorrijtuigen geen ruimte meer is voor een aanvullende tariefkorting.¹⁸ Voor vrachtauto's van minder dan 12 ton zal het tarief bij inwerkingtreding van de vrachtwagenheffing nihil zijn. Bij inwerkingtreding van de

¹⁸ Artikel 6 van Richtlijn 1999/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 1999 betreffende het in rekening brengen van het gebruik van wegeninfrastructuur aan voertuigen (PbEG 1999, L 187).

vrachtwagenheffing is hierdoor een additionele tariefkorting voor vrachtauto's van meer dan 12 ton onmogelijk en voor vrachtauto's van minder dan 12 ton overbodig. De tariefkorting voor personenauto's zou als gevolg van artikel XXV, onderdeel F, van het Belastingplan 2025 al met ingang van 1 januari 2027 komen te vervallen. Voorgesteld wordt de kwarttarieven gelijktijdig bij inwerkingtreding van de vrachtwagenheffing aan te passen. Deze aanpassing staat los van het voorstel om de vanaf 1 januari 2026 resterende kwarttarieven met ingang van 1 januari 2028 volledig te beëindigen, zie daarvoor artikel XIII. Tevens komt bij artikel XXIV genoemd artikel XXV, onderdeel F, van het Belastingplan 2025 te vervallen.

Artikel XIII

In de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994 vervalt met ingang van 1 januari 2028 artikel 30.

Artikel XIII (artikel 30 van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994)

Voorgesteld wordt de kwarttarieven voor bestelauto's gehouden door een kermis- of circusexploitant of bestelauto's die zijn ingericht als werktuig of als werkplaats met ingang van 1 januari 2028 te laten vervallen. Het kwarttarief voor een motorrijtuig dat is ingericht voor het vervoer van paarden ten behoeve van de paardensport en uitsluitend niet-beroepsmatig wordt gebruikt vervalt ingevolge artikel XX, onderdeel E, van het Belastingplan 2024 met ingang van 1 januari 2026. Bij aanvaarding van het onderhavige voorstel kan artikel 30 Wet MRB 1994 met ingang van 1 januari 2028 dus volledig komen te vervallen.

Artikel XIV

De Wet belastingen op milieugrondslag wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 14, eerste en derde lid, wordt "300 kubieke meter" vervangen door "50.000 kubieke meter".

Artikel XIV, onderdeel A (artikel 14 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Het huidige heffingsplafond zorgt ervoor dat gebruikers van leidingwater alleen belasting verschuldigd zijn over de eerste 300 kubieke meter leidingwater die zij per jaar per aansluiting verbruiken. In artikel XIV, onderdeel A, wordt voorgesteld het heffingsplafond (alleen) voor het jaar 2026 te verhogen naar 50.000 kubieke meter water per jaar per aansluiting, zoals is toegelicht in het algemeen deel van deze memorie. Hetzelfde wordt geregeld voor de particuliere installaties voor centrale watervoorzieningen, bedoeld in artikel 14, derde lid, Wbm. Hiermee wordt geregeld dat per onroerende zaak die wordt voorzien van water door de installatie, bedoeld in dat artikel, ten hoogste wordt geheven over de hoeveelheid van 50.000 kubieke meter water.

B.

In artikel 63, eerste lid, wordt het bedrag verhoogd met € 18,60.

Artikelen XIV, onderdeel B, en XVI, onderdeel B (artikel 63 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

De belastingvermindering in de energiebelasting is geregeld in artikel 63 van de Wet belastingen op milieugrondslag (Wbm). De hoogte van de vermindering is opgenomen in het eerste lid van dat artikel. De verhoging van de vermindering met een budgettaire omvang van € 200 miljoen in de periode 2026-2028 wordt geregeld in de artikelen XIV, onderdeel B, en XVI. voor de betreffende jaren waren al aanpassingen van het bedrag opgenomen in de Wet fiscale maatregelen Klimaatakkoord, het Belastingplan 2023 en het Belastingplan 2025 (zie tabel PM).

Tabel PM: Wijzigingen in bedrag belastingvermindering in €

	2026	2027	2028
Wet fiscale maatregelen Klimaatakkoord	- 9,58. ¹⁹		
Belastingplan 2023	- 4,90. ²⁰	- 0,30. ²¹	+ 0,46. ²²
Belastingplan 2025	+ 0,03. ²³	+ 0,08. ²⁴	+ 0,11. ²⁵

In artikel XIV, onderdeel B, wordt het bedrag in 2026 verhoogd met € 18,60. In artikel XVI, onderdeel B, wordt het bedrag in 2029 verlaagd met € 18,60.

C.

Artikel 71p wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onderdeel a, wordt na "per ton kooldioxide-equivalent" ingevoegd "voor een broeikasgasinstallatie of lachgasinstallatie" en wordt aan dat onderdeel toegevoegd "en voor een afvalverbrandingsinstallatie € 100,74".

2. In het tweede lid wordt "2030" vervangen door "2035" en wordt na "het tarief" ingevoegd "voor een broeikasgasinstallatie of lachgasinstallatie". Voorts wordt aan dat lid een zin toegevoegd, luidende: Bij aanvang van ieder kalenderjaar na het kalenderjaar 2026 tot en met kalenderjaar 2030 wordt, alvorens artikel 90 wordt toegepast, het tarief voor een afvalverbrandingsinstallatie, genoemd in het eerste lid, onderdeel a, verhoogd met € 48,56.

Artikel XIV, onderdeel C (artikel 71p van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Voorgesteld wordt om de jaarlijkse tariefstijging voort te zetten tot en met 2035 in plaats van tot en met 2030 (artikel XIV, onderdeel C, onder 2). Verder wordt voorgesteld wordt om een apart tarief te introduceren voor afvalverbrandingsinstallaties (artikel XIV, onderdeel C, onder 1). Dit wordt nader gemotiveerd in het algemene deel van deze memorie.

D.

Artikel 71q, tweede lid, komt te luiden:

2. De herberekening geschiedt in de aflopende volgorde die is gebaseerd op de hoogte van het tarief beginnend met het belastingtijdvak met het hoogste tarief.

¹⁹ Artikel XXVII, onderdeel C.

²⁰ Artikel XXX, onderdeel C.

²¹ Artikel XXXI, onderdeel C.

²² Artikel XXXII, onderdeel C.

²³ Artikel XXXI, onderdeel F.

²⁴ Artikel XXXII, onderdeel E.

²⁵ Artikel XXXIII, onderdeel B.

Artikel XIV, onderdeel D (artikel 71q van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Ingevolge artikel 71q, tweede lid, Wbm is herberekening van een belastingtijdvak alleen mogelijk als het belastingtijdvak ligt in de periode 2021 tot en met 2029. Voorgesteld wordt om deze beperking te laten vervallen. Ook wordt voorgesteld om de volgorde van herberekening van belastingtijdvakken aan te passen. Daarbij wordt voorgesteld dat de belastingtijdvakken die worden herberekend worden gerangschikt op basis van de hoogte van het toepasselijke tarief. Vervolgens wordt eerst herberekend over het belastingtijdvak met het hoogste tarief, en vervolgens het een-na-hoogste tarief, enzovoort, enzovoort. Onder tarief moet hierbij vanzelfsprekend worden verstaan: het nettotarief zoals dat volgt uit artikel 71p Wbm. Bijvoorbeeld het tarief voor broeikasgasinstallaties is daarbij verminderd met de termijnkoers van broeikasgasemissierechten.

Artikel XV

De Wet belastingen op milieugrondslag wordt met ingang van 1 januari 2027 als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 12 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onderdeel a, komt te luiden:

a. leidingwater: drinkwater als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Drinkwaterwet of ander water dat voldoet aan de eisen, gesteld in de op artikel 21, derde lid, aanhef en onderdeel a, van de Drinkwaterwet berustende algemene maatregel van bestuur, dat door een drinkwaterbedrijf of een afzonderlijke watervoorziening aan derden ter beschikking wordt gesteld;.

2. Het eerste lid, onderdeel e, vervalt, onder verlettering van de onderdelen f tot en met h tot e tot en met g.

3. In het tweede lid, aanhef, wordt "onderdeel f" vervangen door "onderdeel e".

Artikel XV, onderdeel A (artikel 12 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Op dit moment wordt in de belasting op leidingwater al het water dat via een leiding wordt geleverd aan derden door drinkwaterbedrijven en afzonderlijke watervoorzieningen in beginsel belast, zonder onderscheid tussen water van hoge of lage kwaliteit. Het huidige artikel 14, tweede lid, van de Wet belastingen op milieugrondslag (Wbm) regelt dat alleen belastingplicht ontstaat voor partijen die aan minstens 1.000 aansluitingen leveren. Dat zorgt ervoor dat op dit moment in de praktijk alleen drinkwater wordt belast. Zoals uiteengezet in het algemeen deel van deze memorie is het nodig dit artikel te laten vervallen bij het afschaffen van het heffingsplafond. Tevens is daar uiteengezet dat dit laten vervallen een aantal nadelen heeft. Een oplossing daarvoor is het verkleinen van de heffingsgrondslag. De grondslagverkleining wordt gerealiseerd door het wijzigen van de definitie van "leidingwater". Met deze wijziging wordt geregeld dat de levering wordt belast van water van hoge kwaliteit: water van drinkwaterkwaliteit. Er is niet voor gekozen de grondslag te versmallen naar enkel de definitie van "drinkwater" in de Drinkwaterwet. Drinkwater als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Drinkwaterwet is water bestemd of mede

bestemd om te drinken, te koken of voedsel te bereiden dan wel voor andere huishoudelijke doeleinden, met uitzondering van warm tapwater, dat door middel van leidingen ter beschikking wordt gesteld aan consumenten of andere afnemers. Aan drinkwater worden kwaliteitseisen gesteld in de op artikel 21, derde lid, aanhef en onder a, van de Drinkwaterwet berustende algemene maatregel van bestuur, zijnde het Drinkwaterbesluit. Water van dezelfde kwaliteit dat door bedrijven gebruikt wordt als grondstof of als proceswater heeft niet de bestemming huishoudelijk gebruik en valt daarom niet onder die definitie van drinkwater. Om al het water van drinkwaterkwaliteit, ongeacht het gebruiksdoel van het geleverde water, onder de heffingsgrondslag te brengen, wordt daarom voor de belasting op leidingwater ook dit water onder de definitie van "leidingwater" gebracht. Ook wordt warm tapwater dat in de Drinkwaterwet wordt uitgezonderd van het begrip "drinkwater", maar aan dezelfde kwaliteitseisen moet voldoen als drinkwater, onder de definitie van "leidingwater" en dus de heffingsgrondslag van de belasting op leidingwater gebracht. Door deze afbakening van de grondslag wordt zoveel mogelijk invulling gegeven aan het uitgangspunt "het juiste water voor het juiste gebruik".

Met de voorgestelde wijziging van artikel 14, tweede lid en derde lid, Wbm (zie de toelichting bij onderdeel B van dit artikel) is voorts geen definitie meer nodig voor een particuliere installatie voor centrale watervoorziening. Het onderhavige onderdeel regelt daarom ook dat deze definitie komt te vervallen en regelt de in verband daarmee noodzakelijke verletteringen in artikel 12, eerste lid, Wbm. Tevens wordt in verband hiermee de in artikel 12, tweede lid, Wbm opgenomen verwijzing aangepast.

B.

Artikel 14 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid vervalt ", met dien verstande dat de belasting wordt geheven over een hoeveelheid van maximaal 50.000 kubieke meter per verbruiksperiode van twaalf maanden per aansluiting". En vervalt de tweede zin.

2. Het tweede lid komt te luiden:

2. Als een levering als bedoeld in het eerste lid wordt niet aangemerkt de levering van leidingwater aan een gebruiker via een kleine of zeer kleine collectieve watervoorziening als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Drinkwaterwet.

3. Het derde lid vervalt, onder vernummering van het vierde lid tot derde lid.

Artikel XV, onderdeel B (artikel 14 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Artikel XV, onderdeel B, stelt voor het heffingsplafond van de belasting op leidingwater af te schaffen.

Verder stelt dit onderdeel voor niet langer leveringen van leveranciers met minder dan 1.000 aansluitingen buiten de heffing te laten. Dat leidt ertoe dat ook leveranciers met een beperkt aantal aansluitingen onder de heffing gaan vallen. In plaats daarvan wordt geregeld dat de levering aan gebruikers via een kleine of zeer kleine collectieve watervoorziening als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Drinkwaterwet niet als levering in de zin van artikel 14, eerste lid, Wbm wordt aangemerkt. Daardoor worden deze leveringen niet belast. Een kleine collectieve watervoorziening is een collectieve watervoorziening die per dag gemiddeld tussen 10 kubieke meter en 100 kubieke meter drinkwater levert of die tussen 50 en 500 personen per dag bedient. Een zeer kleine

collectieve watervoorziening is een collectieve watervoorziening die gemiddeld minder dan 10 kubieke meter per dag drinkwater levert of minder dan 50 personen per dag bedient. Deze kleine tot zeer kleine collectieve watervoorzieningen hebben een eigen bron en zijn niet aangesloten op het landelijke distributienet voor drinkwater.

Met het vervallen van het heffingsplafond stelt het kabinet voor tevens artikel 14, derde lid, Wbm te laten vervallen. Met dat lid wordt momenteel voor particuliere installaties voor centrale watervoorziening voorzien in de mogelijkheid om het waterverbruik per onroerende zaak als bedoeld in dat artikel te belasten tot maximaal de hoogte van het heffingsplafond. Die bepaling heeft geen betekenis meer omdat met het vervallen van het heffingsplafond al het onder de grondslag vallende water wordt belast.

C.

Artikel 17 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid vervalt "in samenhang met artikel 14, eerste lid,".
2. Het derde vervalt, onder vernummering van het vierde lid tot derde lid.
3. In het derde lid (nieuw) wordt "onderdeel g" vervangen door "onderdeel f".

Artikel XV, onderdelen C en D (artikelen 17 en 18a van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Artikel XV, onderdeel C, onder 1 en 2, en onderdeel D, regelt het vervallen van enkele technische aspecten die relateren aan het huidige artikel 14, tweede lid, Wbm. Deze aspecten hebben geen betekenis meer in verband met de voorgestelde wijziging van artikel 14, tweede lid, Wbm. Voorts wordt in dit kader met artikel XV, onderdeel C, onder 3, de in artikel 17, derde lid (nieuw), Wbm opgenomen verwijzing aangepast aan de voorgestelde verlettering in artikel 12, eerste lid, Wbm.

D.

In artikel 18a, eerste zin, vervalt "met inachtneming van artikel 14, eerste lid, tweede volzin".

E.

Artikel 22, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. onderdeel n komt te luiden:
n. residu dat is ontstaan bij het opwerken van bodemas: bezinksel dat overblijft na het wassen van bodemas in een bodemaswasinstallatie;.
2. onderdeel o komt te luiden:
o. afvalstoffenlijst: bijlage bij Beschikking 2000/532/EG van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 3 mei 2000 tot vervanging van Beschikking 94/3/EG houdende vaststelling van een lijst van afvalstoffen overeenkomstig artikel 1, onder a), van Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende afvalstoffen en Beschikking 94/904/EG van de Raad van de Europese Unie tot vaststelling van een lijst van gevaarlijke afvalstoffen overeenkomstig artikel 1, lid 4, van Richtlijn 91/689/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende gevaarlijke afvalstoffen (PbEG L 226/3).

F.

In artikel 27, eerste lid, wordt na "toegepast ter zake van" ingevoegd "door verbranding ontstane kooldioxide, afvalstoffen die op de afvalstoffenlijst geregistreerd staan onder afvalcodes 190111 en 190112,".

Artikel XV, onderdelen E en F (artikelen 22 en 27 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

In artikel XV, onderdeel F, wordt voorgesteld om "door verbranding ontstane kooldioxide" op te nemen in artikel 27, eerste lid, Wbm. Dat leidt ertoe dat, naast CO₂ die de inrichting verlaat via de schoorsteen, ook CO₂ die de inrichting verlaat via een afvanginstallatie (ter gebruik of opslag elders), belast zal worden.

Ook wordt in dat onderdeel voorgesteld om bodemas in de heffingsgrondslag te betrekken. Dit gebeurt door "afvalstoffen die op de afvalstoffenlijst geregistreerd staan onder afvalcodes 190111 en 190112" in artikel 27, eerste lid, Wbm op te nemen. Bodemas kan daarmee niet langer in mindering worden gebracht op de verschuldigde belasting als de bodemassen de inrichting verlaten. Dit gaat om bodemas zoals bepaald in de afvalstoffenlijst volgens de Regeling Europese afvalstoffenlijst, namelijk: bodemas en slakken met gevaarlijke stoffen (afvalcode 190111) en andere bodemas en slakken dan onder afvalcode 190111 zijn vermeld (afvalcode 190112). Met het oog hierop wordt in artikel XV, onderdeel E, voorgesteld de definitie van het begrip 'afvalstoffenlijst' toe te voegen aan de begrippenlijst in artikel 22, eerste lid, Wbm. Het begrip 'afvalstoffenlijst' vervangt daarbij het huidige begrip 'zuiveringsslib' (zie de toelichting bij artikel XV, onderdeel H). Voorts bevat het voorgestelde artikel 22, eerste lid, onderdeel n, Wbm een definitie van het begrip 'residu dat is ontstaan bij het opwerken van bodemas' (zie ook hiervoor de toelichting bij artikel XV, onderdeel H).

Voorgesteld wordt de maatregelen met ingang van 1 januari 2027 in werking te laten treden.

G.

Artikel 28, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. De tarieven in de onderdelen a, b en d worden verhoogd met € PM.
2. In onderdeel c wordt na "worden verbrand" ingevoegd ", en voor zover afvalstoffen die op de afvalstoffenlijst geregistreerd staan onder afvalcodes 190111 en 190112 aan de inrichting zijn afgegeven om daar te worden gereinigd".

Artikel XV, onderdeel G (artikel 28 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

In artikel XV, onderdeel G, onder 1, wordt voorgesteld de belastingtarieven voor het storten, het verbranden en de overbrenging van afvalstoffen met ingang van 1 januari 2027 te verhogen met € PM.

Daarnaast zorgt de voorgestelde wijziging van artikel 28, eerste lid, onderdeel c, Wbm die is opgenomen in artikel XV, onderdeel G, onder 2, ervoor dat het nihil tarief wordt toegepast indien op de inrichting een reinigingsinstallatie voor bodemassen aanwezig is. Met de in artikel XV, onderdelen E en F, voorgestelde maatregel worden bodemassen uitgesloten van de vermindering,

bedoeld in artikel 27, eerste lid Wbm, waardoor dubbele belasting zou optreden als bodemassen ter reiniging worden overgebracht vanaf een andere inrichting. Door toepassing van het nihiltarief wordt dit voorkomen.

H.

In artikel 29a wordt "zuiveringsslib" vervangen door "residu dat is ontstaan bij het opwerken van bodemas" en wordt "verbrand" vervangen door "gestort".

Artikel XV, onderdeel H (artikel 29a van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Voorgesteld wordt met ingang van 1 januari 2027 de vrijstelling voor het verbranden van zuiveringsslib af te schaffen en een nieuwe vrijstelling voor het storten van residu dat is ontstaan bij het wassen van bodemas te introduceren. Dat leidt tot het per die datum vervallen van de vrijstelling van de afvalstoffenbelasting op de afgifte van zuiveringsslib aan een afvalverbrandingsinstallatie ter verbranding. Daarmee wordt de definitie van 'zuiveringsslib' in de afvalstoffenbelasting overbodig.

Tegelijkertijd wordt voorgesteld om een vrijstelling van de afvalstoffenbelasting te introduceren op het storten van reinigingsresidu dat is ontstaan bij het opwerken van bodemas. Het opwerken van bodemas gebeurt deels door nat te reinigen, waarbij een slib/residu overblijft. Dit slib kan enkel worden gestort.

In verband met de in dit onderdeel voorgestelde wijzigingen van artikel 29a Wbm zorgt artikel XV, onderdeel E, voor het vervallen van (de definitie van) 'zuiveringsslib' in de begrippenlijst en voor de introductie van een definitie van het begrip 'residu dat is ontstaan bij het opwerken van bodemas'.

I.

Hoofdstuk III, afdeling 6, vervalt.

Artikel XV, onderdeel I (hoofdstuk III, afdeling 6, van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Hoofdstuk III, afdeling 6, regelt een teruggaafregeling voor de belasting op leidingwater. Artikel XV, onderdeel I, stelt voor deze te laten vervallen omdat met het vervallen van het heffingsplafond geen sprake meer is van recht op teruggaaf.

Voor wat betreft de heffing over de jaren vóór 2027 is van belang dat uit het Besluit Fiscaal Bestuursrecht²⁶ volgt dat een recht op teruggaaf ten aanzien van het heffingsplafond nog vijf jaar blijft bestaan. Een belanghebbende kan voor die jaren dus nog tot vijf jaar terug een verzoek tot teruggaaf indienen.

Artikel XVI

De Wet belastingen op milieugrondslag wordt met ingang van 1 januari 2029 als volgt gewijzigd:

---

²⁶ Paragraaf 23, artikel 9, onderdeel b.

A.

Artikel 28, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel a wordt na "afvalstoffen" ingevoegd "in andere gevallen dan als bedoeld onder e".

2. Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel d door een puntkomma wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:

e. het storten van afvalstoffen waarvoor op grond van de op de artikelen 8.40, eerste lid, en 10.2, tweede lid, van de Wet milieubeheer berustende algemene maatregel van bestuur, houdende een stortverbod binnen inrichtingen voor aangewezen categorieën van afvalstoffen, op verzoek een ontheffing is verleend van het in die algemene maatregel van bestuur opgenomen stortverbod: € **PM** per 1.000 kilogram.

Artikel XVI, onderdeel A (artikel 28 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Artikel XVI, onderdeel A, introduceert in de afvalstoffenbelasting een nieuw belastingtarief voor het storten van afvalstoffen die een ontheffing van het in artikel 1 van het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen opgenomen stortverbod hebben gekregen. Het gaat hierbij om de ontheffing die kan worden verleend op grond van artikel 6 van dat besluit, op verzoek van degene die een stortplaats exploiteert.

Het voorgestelde nieuwe belastingtarief ligt hoger dan het reguliere verbrandingstarief dat is opgenomen in artikel 28, eerste lid, onderdeel b, Wbm om de eventuele perverse prikkel te verkleinen die ontdoeners kunnen hebben om hun afval te laten storten in plaats van verbranden.

Voorgesteld wordt de maatregelen per 1 januari 2029 in te voeren.

B.

In artikel 63, eerste lid, wordt het bedrag verlaagd met € 18,60.

Artikel XVII

De Wet milieubeheer wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 16b.17, derde en vierde lid, komt te luiden:

3. De reductiefactor voor het jaar 2026 bedraagt 0,979. Bij aanvang van elk van de kalenderjaren 2027 tot en met 2035 wordt de reductiefactor telkens verlaagd met **[PM]**. Bij aanvang van elk van de kalenderjaren vanaf 2036 wordt de reductiefactor telkens verlaagd met **[PM]**, doch niet verder dan tot nihil.

4. De correctiefactor voor broeikasgasinstallaties voor de verbranding van stedelijk afval bedraagt voor het jaar 2025 1, voor het jaar 2026 0,88, voor het jaar 2027 **[PM]**, voor het jaar 2028 **[PM]**, voor het jaar 2029 **[PM]**, voor het jaar 2030 **[PM]**, voor het jaar 2031 **[PM]**, voor het jaar 2032 **[PM]** en voor het jaar 2033 en de daaropvolgende jaren 0.

Artikel XVII, onderdeel A (artikel 16b.17 van de Wet milieubeheer)

Voorgesteld wordt om de emissiereductieopgave van de CO₂-heffing industrie te matigen voor broeikasgasinstallaties en lachgasinstallaties. De maatvoering beoogt de huidige emissiereductieopgave van de CO₂-heffing industrie van kalenderjaar 2030 te borgen in kalenderjaar 2032. Dit wordt geïmplementeerd door in artikel 16b.17, derde lid, van de Wet milieubeheer de nationale reductiefactor van 2027 tot 2035 minder hard te laten dalen ten opzichte van het basispad. Vanaf 2035 neemt de jaarlijkse daling van de nationale reductiefactor toe, zodat, net als in het basispad, per 2039 de gehele fossiele uitstoot wordt belast.

Voorgesteld wordt om in artikel 16b.17, vierde lid, van de Wet milieubeheer de correctiefactor voor broeikasgasinstallaties voor de verbranding van stedelijk afval vanaf 2027 aan te passen, zodat de wijziging in het derde lid van dat artikel niet leidt tot een aanpassing voor broeikasgasinstallaties voor de verbranding van stedelijk afval.

Vanaf 2030 wordt de correctiefactor voor broeikasgasinstallaties voor de verbranding van stedelijk afval verder verlaagd, zodat deze op nul uitkomt in 2033, waardoor vanaf dat jaar de gehele fossiele uitstoot wordt belast.

B.

Aan artikel 16b.27 wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Exploitanten van broeikasgasinstallaties voor de verbranding van stedelijk afval kunnen uitsluitend dispensatierechten leveren en ontvangen van andere exploitanten van broeikasgasinstallaties voor de verbranding van stedelijk afval.

Artikel XVII, onderdeel XVIIB (artikel 16b.27 van de Wet milieubeheer)

Voorgesteld wordt dat afvalverbrandingsinstallaties alleen dispensatierechten kunnen verhandelen met andere afvalverbrandingsorganisaties. Dit wordt nader gemotiveerd in het algemene deel van deze memorie.

Artikel XVIII

In de Provinciewet komt artikel 222, derde lid, onderdeel d te luiden:

d. dit tarief voor motorrijtuigen als bedoeld in artikel 23b, eerste lid, van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994, wordt vermenigvuldigd met het percentage, genoemd in dat artikel.

Artikel XVIII (artikel 222 van de Provinciewet)

Met artikel XVIII wordt artikel 222, derde lid, onderdeel d, van de Provinciewet aangepast. Hiermee wordt geborgd dat de tariefkorting van 30% in de Wet MRB 1994 zoals dat met ingang van 1 januari 2026 wordt voorgesteld voor emissievrije personenauto's en emissievrije kampeerauto's ook van toepassing is op de opcenten die de provincies heffen. Ook voor de jaren 2027, 2028 en 2029 volgt de tariefstructuur met de gekozen formulering automatisch het tarief zoals dat voor emissievrije personenauto's en emissievrije kampeerauto's wordt vastgesteld. De tariefkorting vervalt met ingang van 1 januari 2030. Dat volgt reeds uit artikel XLVIII van het Belastingplan 2025.²⁷ Artikel XXX van de Wet uitwerking Autobrief II voorziet met ingang van 1

²⁷ Bij aanvaarding van de Fiscale verzamelwet 2026 borgt artikel XV van dat wetsvoorstel dat de verwijzing in het Belastingplan 2025 wordt aangepast, zodat de tariefkorting onverminderd op 1 januari 2030 vervalt.

januari 2026 ook in een aanpassing van artikel 222, derde lid, onderdeel d, van de Provinciewet. Artikel XXX van de Wet uitwerking Autobrief II treedt evenwel eerder in werking en wordt bij aanvaarding van het Belastingplan 2026 effectief overschreven door het onderhavige voorstel.

Artikel XIX

In de Provinciewet vervalt met ingang van 1 januari 2028 artikel 222, derde lid, onderdeel a, onder 3°, onder vervanging van de puntkomma aan het slot van onder 2° door een punt.

Artikel XIX (artikel 222 van de Provinciewet)

Alleen voor motorrijtuigen gehouden door een kermis- of circusexploitant of een motorrijtuig dat is ingericht als werktuig of als werkplaats geldt vanaf 1 januari 2026 voor de motorrijtuigenbelasting nog een kwarttarief. Voorgesteld wordt bij artikel XII, onderdeel B, deze kwarttarieven bij inwerkingtreding van de Wet vrachtwagenheffing te beperken tot bestelauto's en met ingang van 1 januari 2028 bij artikel XIII volledig te laten vervallen. De motorrijtuigenbelasting is nauw verweven met de provinciale opcenten. Dat is ook noodzakelijk voor de Belastingdienst om de motorrijtuigenbelasting in samenhang met de provinciale opcenten te kunnen uitvoeren. Bij de formulering is rekening gehouden met de wijziging van artikel 222 van de Provinciewet zoals die naar verwachting op 1 juli 2026 bij inwerkingtreding van artikel XIX van de Overige fiscale maatregelen 2018 zal komen te luiden.²⁸

Vanaf het moment dat de Wet vrachtwagenheffing in werking treedt wordt het kwarttarief in de motorrijtuigenbelasting als gevolg van dit wetsvoorstel begrensd tot bestelauto's (zie artikel XII, onderdeel B) en komt aan artikel 222, derde lid, onderdeel a, onder 3°, van de Provinciewet zoals dat naar verwachting op 1 juli 2026 zal komen te luiden niet langer betekenis toe. Bestelauto's zijn niet belast met provinciale opcenten, waardoor een verwijzing naar artikel 30 van de Wet MRB 1994 niet langer relevant is. Gegeven de samenloop met de al tamelijk complexe wijzigingsbepalingen die reeds zijn opgenomen in de Fiscale verzamelwet 2026, de samenloop met de inwerkingtreding van de Wet vrachtwagenheffing en onderhavig wetsvoorstel, is ervoor gekozen om de referentie aan de kwarttarieven met ingang van 1 januari 2028 te schrappen uit de provinciale opcenten. Dat is hetzelfde moment waarop bij aanvaarding van dit wetsvoorstel ook artikel 30 van de Wet MRB 1994 komt te vervallen (zie ook artikel XIII).

Artikel XX

De Algemene wet inzake rijksbelastingen wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 30g wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid wordt als volgt gewijzigd:

- a. In onderdeel a wordt "8 maanden" vervangen door "twintig maanden".
- b. In onderdeel b wordt "acht maanden" vervangen door "twintig maanden".

²⁸ Artikel XIX van de Overige fiscale maatregelen 2018 treedt bij aanvaarding van de Fiscale Verzamelwet 2026 naar verwachting op 1 juli 2026 bij koninklijk besluit in werking.

2. In het vierde lid wordt “negende maand” vervangen door “eenentwintigste maand”.
3. In het zevende lid wordt “artikel 45, tweede en derde lid” vervangen door “artikel 45, tweede lid”.

Artikel XX, onderdeel A (artikel 30g van de Algemene wet inzake rijksbelastingen)

Op grond van artikel 30g, eerste lid, AWR wordt in beginsel belastingrente in rekening gebracht bij belastingaanslagen erfbelasting. Artikel 30g, tweede lid, AWR regelt over welk tijdvak in voorkomende gevallen rente wordt gerekend. Indien het een belastingaanslag erfbelasting betreft ter zake van een overlijden of ter zake van een verkrijging ten gevolge van de vervulling van een voorwaarde, vangt het tijdvak aan acht maanden na het overlijden (dit is gelijk aan het einde van de aangiftetermijn), onderscheidenlijk acht maanden na de dag van de vervulling van de voorwaarde, en eindigt het tijdvak op de dag voorafgaand aan de dag waarop de belastingaanslag invorderbaar is. Artikel 30g, vierde lid, AWR regelt dat geen belastingrente in rekening wordt gebracht ingeval de belastingaanslag is vastgesteld overeenkomstig een verzoek om een (voorlopige) aanslag of overeenkomstig een ingediende aangifte, indien dat verzoek, onderscheidenlijk die aangifte, tijdig (dat wil zeggen: binnen acht maanden na het overlijden) is ingediend.

Zoals in het algemeen deel van deze memorie is toegelicht, wordt in samenhang met de voorgestelde verlenging van de in **PM** opgenomen termijn voor het indienen van een aangifte erfbelasting tot twintig maanden na het overlijden (artikel VIII, onderdeel D) voorgesteld het tijdvak waarover belastingrente wordt gerekend, te laten aanvangen twintig maanden na het overlijden. De voorgestelde aanpassing van artikel 30g, tweede lid, AWR strekt daartoe. Tevens wordt voorgesteld artikel 30g, vierde lid, AWR overeenkomstig aan te passen door te bepalen dat een verzoek om een (voorlopige) aanslag of een ingediende aangifte voor de eerste dag van de eenentwintigste maand na het overlijden moet zijn ontvangen. Alsdan is sprake van een tijdig ingediend verzoek, onderscheidenlijk tijdig ingediende aangifte. De voorgestelde wijziging van artikel 30g, zevende lid, AWR is redactioneel van aard en vloeit voort uit het voorstel om artikel 45, derde lid, SW 1956 te laten vervallen. Deze voorgestelde wijzigingen van artikel 30g AWR per 1 januari 2026 vinden ingevolge artikel XXIX (inwerkingtredingsbepaling) voor het eerst toepassing met betrekking tot belastingaanslagen erfbelasting ter zake van overlijdens die op of na 1 januari 2026 plaatsvinden.

Artikel XXI

De Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken wordt met ingang van 1 januari 2027 als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel j wordt “zoals deze luidde op 1 januari 2022” vervangen door “zoals deze luidde op 1 januari 2025”.
2. Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel j door een puntkomma wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:

k. Verordening (EU) nr. 609/2013: Verordening (EU) nr. 609/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juni 2013 inzake voor zuigelingen en peuters bedoelde levensmiddelen, voeding voor medisch gebruik en de dagelijkse voeding volledig vervangende producten voor gewichtsbeheersing, en tot intrekking van Richtlijn 92/52/EEG van de Raad, Richtlijnen 96/8/EG, 1999/21/EG, 2006/125/EG en 2006/141/EG van de Commissie, Richtlijn 2009/39/EG van het Europees Parlement en de Raad en de Verordeningen (EG) nr. 41/2009 en (EG) nr. 953/2009 van de Commissie (PbEU 2013, L 181).

Artikel XXI, onderdeel A (artikel 2 van de Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken)

In artikel 2 WVAD zijn de definities opgenomen die van toepassing zijn voor de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken. Voorgesteld wordt in dit artikel twee wijzigingen aan te brengen. Allereerst wordt de verwijzing in artikel 2, onderdeel j, WVAD geactualiseerd. In artikel 2, onderdeel j, WVAD wordt verwezen naar Verordening (EEG) nr. 2658/87²⁹ zoals deze luidde op 1 januari 2022. Inmiddels is de verordening vernieuwd, en kan worden verwezen naar de verordening zoals deze luidde op 1 januari 2025. Voor de systematiek van een zogenoemde statische verwijzing (een verwijzing naar de verordening zoals deze op een bepaald moment luidt) is gekozen om te voorkomen dat bij wijziging van de goederencodes in de Gecombineerde Nomenclatuur (GN-codes) in de Verordening (EEG) nr. 2658/87 automatisch (en onbedoeld) wijziging zou kunnen optreden in de definities zoals opgenomen in de WVAD.³⁰ Voor wat betreft de GN-code van mineraalwater (waarop de verwijzing aanvankelijk zag) behelst dit geen inhoudelijke wijziging: de definitie waarnaar werd verwezen, luidt in de meest recente versie van Verordening (EEG) nr. 2658/87 niet anders dan op 1 januari 2022.

Ten tweede wordt aan artikel 2 WVAD een onderdeel toegevoegd met de definitie voor Verordening (EU) nr. 609/2013.³¹ Deze definitie wordt opgenomen ten behoeve van de leesbaarheid van artikel 9 WVAD waarin deze verordening wordt genoemd in relatie tot de alcoholvrije dranken die onder de nieuw vormgegeven zuiveluitzondering vallen.

B.

Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het derde lid komt te luiden:
3. Als limonade worden niet aangemerkt:
  - a. alcoholvrije dranken van GN-code 2202 99 11 met een suikergehalte van niet meer dan 5,0 gewichtspercenten en een verzadigd vetgehalte van niet meer dan 1,1 gewichtspercenten;
  - b. volledige zuigelingenvoeding, opvolgzuigelingenvoeding en voeding voor medisch gebruik als bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdelen c, d onderscheidenlijk g, van Verordening (EU) nr. 609/2013.

²⁹ Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiekomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PbEG 1987, L 256).

³⁰ Zie ook Kamerstukken II 2022/23, 36202, nr. 3.

³¹ Verordening (EU) nr. 609/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juni 2013 inzake voor zuigelingen en peuters bedoelde levensmiddelen, voeding voor medisch gebruik en de dagelijkse voeding volledig vervangende producten voor gewichtsbeheersing, en tot intrekking van Richtlijn 92/52/EEG van de Raad, Richtlijnen 96/8/EG, 1999/21/EG, 2006/125/EG en 2006/141/EG van de Commissie, Richtlijn 2009/39/EG van het Europees Parlement en de Raad en de Verordeningen (EG) nr. 41/2009 en (EG) nr. 953/2009 van de Commissie (PbEU 2013, L 181).

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

4. Als limonade wordt evenmin aangemerkt de drank, bedoeld in het derde lid, in vaste vorm of als concentraat in kleinhandelsverpakking of in een verpakking die is bestemd voor afnemers die voor gebruik gerede alcoholvrije drank vervaardigen voor gebruik ter plaatse.

Artikel XXI, onderdeel B (artikel 9 van de Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken)

Artikel 9 WVAD bepaalt welke producten als limonade worden aangemerkt. Limonade is in artikel 9, eerste lid, WVAD, gedefinieerd als: met water aangelengde vruchten- of groentesap alsmede gezoete en aromatische dranken en dranken waaraan geurstoffen of smaakstoffen zijn toegevoegd. Magere, halfvolle melk en volle melk (hierna: melk) en karnemelk vallen niet onder de definitie van limonade omdat dit geen gezoete en aromatische dranken zijn.³² Hierover is dan ook geen verbruiksbelasting verschuldigd.

Artikel 9, derde lid, WVAD

Artikel 9, derde lid, WVAD, bepaalt welke producten die wel onder de definitie van limonade vallen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, WVAD, desalniettemin niet als limonade worden aangemerkt. Op grond van artikel 9, derde lid, WVAD wordt op dit moment *niet* als limonade aangemerkt de uit melk of melkproducten bereide drank met een gehalte aan melkvetten van 0,02% mas of meer waarin zich melkeiwit en melksuiker bevinden, niet zijnde een uit wei of weiprodukten vervaardigde drank³³ en de uit soja bereide drank met een melkvetgehalte en een eiwitgehalte die vergelijkbaar zijn met het melkvetgehalte en het eiwitgehalte van melk³⁴ (kortweg de zuiveluitzondering). Zoals in het algemeen deel van deze toelichting uiteengezet, heeft de huidige vormgeving van de zuiveluitzondering een aantal ongewenste effecten. Artikel 9, derde lid, wordt daarom aangepast door de zuiveluitzondering te herformuleren. Ingevolge het voorgestelde artikel 9, derde lid, WVAD wordt verduidelijkt en bepaald dat – kort gezegd – niet als limonade worden aangemerkt: sojadranken die vallen onder de definitie van limonade (en dus zouden zijn belast met verbruiksbelasting) met een suikergehalte van niet meer dan 5,0 gewichtspercenten en een verzadigd vetgehalte van niet meer dan 1,1 gewichtspercenten en volledige zuigelingenvoeding, opvolgzuigelingenvoeding en voeding voor medisch gebruik. Hieronder wordt iedere categorie toegelicht. Volledigheidshalve: zoals opgemerkt is over melk en karnemelk al geen verbruiksbelasting verschuldigd omdat dit geen gezoete en aromatische dranken zijn.³⁵ Deze systematiek blijft ongewijzigd.

(i) Sojadranken (artikel 9, derde lid, onderdeel a, WVAD, ofwel producten van GN-code 2202 99 11, met een suikergehalte van niet meer dan 5,0 gewichtspercenten en een verzadigd vetgehalte van niet meer dan 1,1 gewichtspercenten)

Om omzeiling te voorkomen en de vormgeving van de zuiveluitzondering ten aanzien van sojadranken beter te laten aansluiten bij de voedingswaarden van de uitgezonderde zuivel dranken (melk en karnemelk) wordt de definitie van de huidige uitzondering voor sojadranken specifieker gemaakt. Hiertoe wordt aangesloten bij de GN-code voor “dranken op basis van soja, met een proteïnegehalte van 2,8 of meer gewichtspercenten”, zijnde 2202 99 11. Verdere aansluiting bij de

³² Zie ook Kamerstukken II 1992/93, 22843, nr. 3, p. 20-21.

³³ Zie artikel 9, derde lid, onderdeel a, WVAD.

³⁴ Zie artikel 9, derde lid, onderdeel b, WVAD.

³⁵ Artikel 9, eerste lid, WVAD en Kamerstukken II 1992/93, 22843, nr. 3, p. 20-21.

voedingswaarden van de uitgezonderde zuiveldranken wordt bewerkstelligd door de uitsluiting van sojadranken met een suikergehalte van meer dan 5 gewichtspercenten of een verzadigd vetgehalte van meer dan 1,1 gewichtspercenten. Hiermee sluiten de voedingswaarden van de uitgezonderde sojadranken zo dicht mogelijk aan bij de voedingswaarden van melk.

Volledigheidshalve: zodra de sojadrnk een suikergehalte van meer dan 5,0 gewichtspercenten óf een verzadigd vetgehalte van meer dan 1,1 gewichtspercenten bevat, is deze drank niet langer uitgezonderd van de verbruiksbelasting. Dat geldt uiteraard ook als allebei de criteria van toepassing zijn (dus én een suikergehalte van meer dan 5,0 gewichtspercenten én een verzadigd vetgehalte van meer dan 1,1 gewichtspercenten).

(ii) Volledige zuigelingenvoeding, opvolgzuigelingenvoeding en voeding voor medisch gebruik als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdelen c, d, onderscheidenlijk g, van Verordening (EU) 609/2013 (artikel 9, derde lid, onderdeel c, WVAD)

Over volledige zuigelingenvoeding, opvolgzuigelingenvoeding en voeding voor medisch gebruik die vanwege hun wijze van consumeren en samenstelling onder de noemer "limonade" vallen wordt op dit moment geen verbruiksbelasting geheven als zij 0,02% mas melkvet bevatten. Daarmee vallen zij namelijk onder de huidige zuiveluitzondering. Omdat het criterium van 0,02% mas melkvet uit de wet verdwijnt, is het nodig om volledige zuigelingenvoeding, opvolgzuigelingenvoeding en voeding voor medische gebruik die onder de noemer van limonade vallen, via een specifieke verwijzing uit te zonderen. De voorliggende wijziging strekt hiertoe. Voorgesteld wordt om aan artikel 9, derde lid, WVAD een onderdeel toe te voegen met een uitzondering voor volledige zuigelingenvoeding, opvolgzuigelingenvoeding en voeding voor medisch gebruik. Voor de definitie van dergelijke voeding wordt aangesloten bij bestaande EU-regelgeving, namelijk Verordening (EU) nr. 609/2013.³⁶ Artikel 2, onderdelen c, d, onderscheidenlijk g, van Verordening (EU) nr. 609/2013 hanteert de volgende definities:

(a) Volledige zuigelingenvoeding

Levensmiddelen die bestemd zijn om in de eerste levensmaanden door zuigelingen te worden genuttigd en die zolang nog geen passende aanvullende voeding wordt gegeven, volledig aan de voedingsbehoeften van deze zuigelingen voldoen.

(b) Opvolgzuigelingenvoeding

Levensmiddelen die bestemd zijn om door zuigelingen te worden genuttigd wanneer passende aanvullende voeding wordt gegeven en die het belangrijkste vloeibare bestanddeel vormen van de steeds gevarieerder wordende voeding van deze zuigelingen.

(c) Voeding voor medisch gebruik

Speciaal bewerkte of samengestelde levensmiddelen die door patiënten, met inbegrip van zuigelingen, als diëtvoeding onder medisch toezicht moeten worden gebruikt; zij zijn bestemd voor de volledige of gedeeltelijke voeding van patiënten die een beperkt, aangetast of verstoord vermogen hebben om gewone levensmiddelen, bepaalde nutriënten daarin of metabolieten in te nemen, te verteren, te absorberen, te metaboliseren of uit te scheiden, of die andere medisch

³⁶ Verordening (EU) nr. 609/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juni 2013 inzake voor zuigelingen en peuters bedoelde levensmiddelen, voeding voor medisch gebruik en de dagelijkse voeding volledig vervangende producten voor gewichtsbeheersing, en tot intrekking van Richtlijn 92/52/EEG van de Raad, Richtlijnen 96/8/EG, 1999/21/EG, 2006/125/EG en 2006/141/EG van de Commissie, Richtlijn 2009/39/EG van het Europees Parlement en de Raad en de Verordeningen (EG) nr. 41/2009 en (EG) nr. 953/2009 van de Commissie (PbEU 2013, L 181).

bepaalde behoeften aan nutriënten hebben, voor de behandeling waarvan niet louter met wijziging van het normale voedingspatroon kan worden volstaan.

Artikel 9, vierde lid, WVAD

Aan artikel 9 WVAD wordt een lid toegevoegd. Het voorgestelde artikel 9, vierde lid, WVAD bepaalt dat de dranken zoals beschreven in artikel 9, derde lid, in vaste vorm of concentraat evenmin als limonade worden aangemerkt. De zuiveluitzondering ziet dus, kort gezegd, bijvoorbeeld ook op alcoholvrije dranken van GN-code 2202 99 11 in vaste vorm. Ook voor deze producten ("in vaste vorm of concentraat") is van belang dat zij een suikergehalte van niet meer dan 5,0 gewichtspercenten of een verzadigd vetgehalte van niet meer dan 1,1 gewichtspercenten bevatten. Voor de beoordeling hiervan moet worden gekeken naar de samenstelling van het concentraat op het moment van het belastbare feit. Dit is het moment van de uitslag of invoer: het moment dat het product nog in vaste vorm of concentraat verkeert. Het product is, met andere woorden, op het moment van belasting nog niet aangelengd tot een voor drinken gerede drank. Voor de beoordeling of het product voldoet aan het vereiste van een suikergehalte van niet meer dan 5,0 gewichtspercenten en een verzadigd vetgehalte van niet meer dan 1,1 gewichtspercenten, geldt het volgende. Omdat voor de herleiding van het volume van een concentraat naar het volume van voor gebruik gerede limonade (of "overige alcoholvrije drank") rekening gehouden moet worden met de factor 4, zoals opgenomen in artikel 10, tweede lid, WVAD, zal het maximale gehalte aan suiker of verzadigd vet voor een concentraat, eveneens vermenigvuldigd moeten worden met de factor 4. Dat betekent dat als er in een concentraat vóór aanlenging met een vloeistof een suikergehalte van meer dan 20,0 (5,0 maal 4) gewichtspercenten of een verzadigd vetgehalte van meer dan 4,4 (1,1 maal 4) gewichtspercenten aanwezig is, de zuiveluitzondering op het concentraat *niet van toepassing* is.

Alle in artikel XXI voorgestelde wijzigingen treden in werking met ingang van 1 januari 2027.

Artikel XXII

De Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken wordt met ingang van 1 januari 2028 als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 6 komt te luiden:

Artikel 6

Onder alcoholvrije dranken worden verstaan vruchten- en groentesap en water, mineraalwater en spuitwater voor zover niet vallend onder GN-code 2201 en overige alcoholvrije drank, ook indien zij alcohol bevatten, voor zover zij niet worden aangemerkt als bier, wijn, tussenproducten of overige alcoholhoudende producten in de zin van de Wet op de accijns

Artikel XXII, onderdeel A (artikel 6 van de Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken)

Met artikel XXII, onderdeel A wordt de WVAD wederom aangepast, waarbij het gaat om de vervanging van het begrip limonade door het begrip overige alcoholvrije drank. Deze wijziging

betreft een systeemwijziging en kan daardoor op z'n vroegst in werking treden met ingang van 1 januari 2028, de voorgestelde datum van inwerkingtreding van de maatregel.

Artikel 6 WVAD bepaalt wat wordt verstaan onder alcoholvrije dranken, namelijk vruchten- en groentesap, limonade en water, mineraalwater en spuitwater voor zover niet vallend onder GN code 2201, ook indien zij alcohol bevatten, voor zover zij niet worden aangemerkt als bier, wijn, tussenproducten of overige alcoholhoudende producten in de zin van de Wet op de accijns. De term limonade stamt uit de Wet op de accijns van alcoholvrije dranken uit 1972. In recente jaren is gebleken dat de term limonade niet meer passend is. Bepaalde dranken, zoals bijvoorbeeld haveremelk en alcoholvrij bier, vallen niet onder wat in de volksmond wordt aangemerkt als limonade. Dit leidt tot onbegrip en discussies over de belastbaarheid van bepaalde producten. Artikel 6 wordt hierop aangepast door steeds de term limonade te vervangen door de term "overige alcoholvrije drank". Deze wijziging is tekstueel en heeft geen inhoudelijke implicaties.

B.

Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "limonade" vervangen door "overige alcoholvrije drank".
2. In het tweede lid wordt "limonade" telkens vervangen door "overige alcoholvrije drank".
3. In het derde lid, aanhef, wordt "limonade" vervangen door "overige alcoholvrije drank".
4. In het vierde lid wordt "limonade" vervangen door "overige alcoholvrije drank" en wordt "voor gebruik gereede" vervangen door "voor gebruik gereede overige".

Artikel XXII, onderdeel B (artikel 9 van de Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken)

Ook in artikel 9 WVAD komt het begrip limonade terug. Zoals hiervoor is toegelicht is gebruik van dit begrip niet langer wenselijk, en wordt dit vervangen door overige alcoholvrije drank.

C.

In artikel 10, tweede lid, wordt "limonade" telkens vervangen door "overige alcoholvrije drank".

Artikel XXII, onderdeel C (artikel 10 van de Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken)

Artikel 10 WVAD bepaalt het tarief per hectoliter alcoholvrije drank. Overeenkomstig de voornoemde aanpassingen wordt ook artikel 10, tweede lid, WVAD, aangepast door steeds de term limonade te vervangen door de term "overige alcoholvrije drank".

Artikel XXIII

In het Belastingplan 2023 wordt artikel XLA als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel A vervalt.
2. Onderdeel B komt te luiden:

B

In artikel 6 wordt “water, mineraalwater en spuitwater voor zover niet vallend onder GN-code 2201” vervangen door “mineraalwater”.

Artikel XXIII (artikel XLA van het Belastingplan 2023)

Artikel XXIII regelt dat artikel XLA, dat is opgenomen in het Belastingplan 2023, wordt aangepast. Artikel XLA van het Belastingplan 2023 regelt dat mineraalwater voor zover vallend onder GN-code 2022 wederom wordt onderworpen aan verbruiksbelasting. Het is de bedoeling dat dit artikel alleen in werking treedt als de uitzondering van mineraalwater voor zover vallend onder GN-code 2201 in 2026 niet positief wordt geëvalueerd. In dat geval wordt het terugdraaien van de uitzonderingspositie van mineraalwater (zoals opgenomen in het Belastingplan 2023) bij koninklijk besluit doorgevoerd. Indien dit aan de orde is, voorziet voorliggende wijziging erin dat de in het Belastingplan 2023 opgenomen bepalingen overeenkomen met de tekstuele aanpassingen die met het voorliggende wetsvoorstel worden doorgevoerd. Dit wijzigingsartikel voorziet daarom in een tweetal tekstuele aanpassingen in het kader van de consistentie.

Allereerst geldt dat ingevolge het voorgestelde wetsvoorstel het niet langer wenselijk is dat via artikel XLA, onderdeel A, van het Belastingplan 2023 artikel 2, onderdeel j, WVAD komt te vervallen. Dit wordt gerealiseerd met het voorgestelde artikel XXIII, onder 1. Met het voorgestelde artikel XXIII, onder 2, wordt artikel XLA, onderdeel B, van het Belastingplan 2023 zodanig aangepast dat de in dat onderdeel opgenomen wijziging van artikel 6 WVAD tekstueel aansluit bij de voorgestelde formulering van dat artikel met ingang van 1 januari 2028.

Artikel XXIV

In het Belastingplan 2025 vervalt artikel XXV, onderdeel F.

Artikel XXIV (artikel XXV van het Belastingplan 2025)

De verwachting is dat de vrachtwagenheffing met ingang van 1 juli 2026 in werking treedt. Met het voorstel om bij inwerkingtreding van artikel 2, eerste lid, van de Wet vrachtwagenheffing de kwarttarieven in de motorrijtuigenbelasting voor kermis- of circusexploitanten en voor een motorrijtuig dat is ingericht als werktuig of werkplaats te beperken tot bestelauto's (zie ook artikel XII), bestaat niet langer de behoefte aan de wijziging zoals verwoord in artikel XXV, onderdeel F, van het Belastingplan 2025.

Artikel XXV

Artikel VIII, onderdeel A vindt geen toepassing op verkrijgingen op grond van huwelijkse voorwaarden die zijn aangegaan voor 18 april 2025, alsmede op verkrijgingen op grond van een notarieel samenlevingscontract dat is afgesloten voor 18 april 2025. De eerste zin is niet langer van toepassing zodra die huwelijkse voorwaarden, onderscheidenlijk dat notariële samenlevingscontract, na 17 april 2025, worden gewijzigd, onderscheidenlijk wordt gewijzigd.

Artikel XXV (overgangsrecht)

Het voorgestelde artikel XXV regelt het overgangsrecht bij artikel VIII, onderdeel A. Hierin wordt geregeld dat er vanaf 1 januari 2026 eerbiedigende werking is ten aanzien van alle bestaande huwelijkse voorwaarden die zijn aangegaan voor 18 april 2025, 00:00 uur, en die na dat tijdstip worden gewijzigd. Bij de ontbinding van de huwelijksgoederengemeenschap wordt de gerechtigdheid tot de huwelijksgoederengemeenschap op basis van de huwelijkse voorwaarden dus gerespecteerd, dat wil zeggen dat er geen erf- of schenkbelasting op grond van artikel IX, onderdeel A wordt geheven. Dit geldt ook voor een verrekenbeding dat is overeengekomen tussen echtgenoten of door ongehuwde partners in een notarieel samenlevingscontract. Vanwege de bewijskracht van een notarieel samenlevingscontract wordt bij de werking van het overgangsrecht ten aanzien van personen als bedoeld in artikel 11, vijfde lid, SW 1956 wel de eis gesteld dat het verrekenbeding is opgenomen in een dergelijk contract. Indien de huwelijkse voorwaarden, onderscheidenlijk het notariële samenlevingscontract, echter na 18 april 2025, 00:00 uur, worden, onderscheidenlijk wordt, gewijzigd, vervalt dit overgangsrecht voor verkrijgen die na 31 december 2025 plaatsvinden. Het is hierbij niet relevant wat de inhoud van de wijziging van de huwelijkse voorwaarden of het notariële samenlevingscontract is. Na een dergelijke wijziging zijn de voorgestelde wijzigingen van artikel 11, SW 1956 met ingang van 1 januari 2026 wel van toepassing en kan vanaf die datum erf- of schenkbelasting verschuldigd zijn conform dat artikel. Dat laatste geldt ook voor verkrijgingen die na 31 december 2025 voortvloeien uit na 18 april 2025, 00:00 uur overeengekomen huwelijkse voorwaarden, ook als de huwelijkse voorwaarden niet tussentijds zijn gewijzigd.

Artikel XXVI

Artikel 10.1 van de Wet inkomstenbelasting 2001 vindt met betrekking tot artikel 5.5 van die wet geen toepassing bij het begin van het kalenderjaar 2026.

Artikel XXVII

1. Indien het bij koninklijke boodschap van 24 april 2025 ingediende voorstel van wet tot wijziging van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Fiscale verzamelwet 2026) tot wet is of wordt verheven, en eerder in werking treedt dan deze wet komt de in artikel XIX, tweede lid, van Overige fiscale maatregelen opgenomen wijziging van artikel 222, derde lid, onderdeel a, onder 2°, van de Provinciewet te luiden:

2°. dit tarief voor motorrijtuigen als bedoeld in artikel 23b, eerste lid, van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994, wordt vermenigvuldigd met het percentage, genoemd in dat lid;.

2. Indien het bij koninklijke boodschap van 24 april 2025 ingediende voorstel van wet tot wijziging van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Fiscale verzamelwet 2026) tot wet is of wordt verheven, en later in werking treedt dan deze wet komt de in die wet in artikel XII, onderdeel B, in de in artikel XIX, tweede lid, van Overige fiscale maatregelen 2018 opgenomen wijziging van artikel 222, derde lid, onderdeel a, onder 2°, van de Provinciewet te luiden:

2°. dit tarief voor motorrijtuigen als bedoeld in artikel 23b, eerste lid, van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994, wordt vermenigvuldigd met het percentage, genoemd in dat lid;.

Artikel XXVII (samenloopbepaling)

De Fiscale verzamelwet 2026 bevat een voorstel waarmee de redactie van artikel 222 van de Provinciewet wordt gewijzigd. Als de Fiscale verzamelwet 2026 in voorgestelde vorm wordt vastgesteld, is de verwachting dat de wijziging van artikel 222 van de Provinciewet uit hoofde van Overige fiscale maatregelen 2018 bij koninklijk besluit met ingang van 1 juli 2026 in werking zal treden. De uit hoofde van de Overige fiscale maatregelen 2018 beoogde aanpassing van artikel 222 van de Provinciewet dient echter te worden aangepast als het Belastingplan 2026 in voorgestelde vorm wordt aanvaard. In dat geval dient te worden geëxpliciteerd dat het tarief voor emissievrije personenauto's en emissievrije kampeerauto's volgt uit artikel 23b, eerste lid, Wet MRB 1994. Via deze samenloopbepaling wordt geborgd dat deze aanpassing in de Fiscale verzamelwet 2026 wordt doorgevoerd indien het Belastingplan 2026 wordt vastgesteld en in werking treedt.

Artikel XXVIII

Ingeval de samenloop van wetten die in 2025 in het Staatsblad zijn of worden gepubliceerd en wijzigingen aanbrengen in een of meer belastingwetten, niet of niet juist is geregeld, of indien als gevolg van die samenloop onjuistheden ontstaan in de aanduiding van artikelen, artikelonderdelen, verwijzingen en dergelijke in de desbetreffende wetten, kunnen die wetten op dit punt bij ministeriële regeling worden gewijzigd.

Artikel XXVIII (samenloopbepaling)

Zoals gebruikelijk is in dit wetsvoorstel ook een algemene samenloopbepaling opgenomen. Deze bepaling maakt het mogelijk om, ingeval de samenloop van wetten die in 2025 in het Staatsblad zijn of worden gepubliceerd en wijzigingen aanbrengen in een of meer belastingwetten, niet of niet juist is geregeld, of indien als gevolg van die samenloop onjuistheden ontstaan in de aanduiding van artikelen, artikelonderdelen, verwijzingen en dergelijke in de betreffende wetten, die wetten op dit punt bij ministeriële regeling te wijzigen. De werking van het artikel is derhalve beperkt tot twee specifieke situaties:

1. Er is sprake van een foutieve of ontbrekende samenloopbepaling met betrekking tot twee of meer wijzigingswetten. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen als twee verschillende wijzigingswetten hetzelfde artikel van een belastingwet wijzigen, maar een van de betreffende wijzigingsopdrachten als gevolg van de samenloop van de Wijzigingswetten niet kan worden uitgevoerd.

2. Door de samenloop ontstaat een foutieve aanduiding of verwijzing naar artikelen, artikelonderdelen, verwijzingen en dergelijke in een of meer belastingwetten die met de betreffende wijzigingsopdrachten worden gewijzigd of ingevoegd. Dit ziet bijvoorbeeld op de situatie dat ingevolge een of meer wijzigingswetten een artikel met hetzelfde nummer in de betreffende belastingwet wordt ingevoegd.

Artikel XXIX

1. Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 2026, met dien verstande dat:

- a. artikel I, onderdeel A, en artikel III, onderdeel A, terugwerken tot en met 1 januari 2020;
  - b. artikel VI toepassing vindt voordat artikel V, onderdelen E en G, van de Wet bedrag ineens, RVU en verlofsparen wordt toegepast;
  - c. artikel VIII, onderdeel D, voor het eerst toepassing vindt met betrekking tot belastingaanslagen erfbelasting ter zake van overlijdens die op of na 1 januari 2026 plaatsvinden;
  - d. artikel IX, onderdeel B, terugwerkt tot en met 1 januari 2025;
2. In afwijking van het eerste lid treedt de artikel XII, onderdeel A in werking op het tijdstip waarop artikel 2, eerste lid, van de Wet vrachtwagenheffing in werking treedt.

Artikel XXIX (inwerkingtreding)

Dit artikel regelt de inwerkingtreding. Voor een aantal wijzigingen is voorzien in een inwerkingtreding met terugwerkende kracht of met een latere datum, overgangsrecht of een afwijkende volgorde. Waar dat het geval is, is dat toegelicht bij de toelichting op de betreffende onderdelen.

Artikel XXX

Deze wet wordt aangehaald als: Belastingplan 2026.